

SVÄTÝ ŠKAPULIAR

ALEBO

POUČNÁ A MODLITBOVÁ KNIŽOČKA PRÍRUČNÁ
PRE ÚDOV SLÁVNEHO BRATSTVA
PREBLAHOSLAV. PANNY MARIE KARMELSKEJ.

N A P Í S A L:
ANDREJ KMEŤ.

NÁKLADOM SPOLKU SV. VOJTECHA.

DESIATE VYDANIE.

TRNAVA, 1929.

NIHIL OBSTAT.

E. Czaykowski m. p.
censor.

Nr. 2766/927.

IMPRIMATUR.

Tyrnaviaë, die 30. aprili 1927.

Dr. Paulus Jantausch m. p.
eppus. adm. apost.

PRIVET.

Nábožné Bratstvo Škapuliarske rozšírené je po celom širokom svete kresťansko-katolíckom, majúť až dosiaľ mnoho, premnoho údov, aj v týchto časoch, z ohľadu viery takých chladných. Púte a pobožnosti na deň preblahoslav. Panny Marie Karmelskej v chrámoch Božích, kde je Arcibratstvo, patria ku najnavštevovanejším a najradostnejším, a dúfame v sľub a ochranu preblahoslavenej Panny Marie, že potrvá to i ďalej. Bratstvo Škapuliarske pôsobí veľa dobrého, napomáha nábožnosť a lásku k Bohu a k bližnému; a preto ho Cirkev katolícka ochraňuje, podporuje, rozširuje a udržiava; nikdy mu neodoprie svojej pomoci a ochrany, starajúc sa spolu o to, aby ľud kresťanský a najmä údovia Bratstva Škapuliarskeho boli náležite poučení o svätom Škapuliari, aby sa od nevercov a neznabohov „naša služba netupila.“ (2. Kor. 6. 3.) Pre toto poučenie vydávame knižočku túto. Lebo zkusujeme (a to zkusuje každý kňaz) v spovedelnici i mimo nej, že nábožný ľud nevie dôkladne, čo vlastne je toto Bratstvo, aké sú povinnosti údov a aký duchovný úžitok podáva spoločnosť táto. Na pútiach predkladá ľud všetlíjaké otázky, a len zriedka dostáva odpovede, ktoré by uspokojily alebo jeho, alebo toho, kto musí odpovedať; na púťach dopytúva sa ľud na poučnú a pomocnú knižočku, a vďačne by ju kúpil, keby jej len bolo dostať. Najlepšie zkusilo takúto potrebu slávne Bratstvo Ška-

puliarske v Nemciach, mestečku v Hontianskej stolici; a jeho zásluhou je nové vydanie tejto knižočky, ako aj druhá väčšia zásluha, že jedine ono ochránilo pôvodnú knižočku pod menom: „Krátké nábožné cvičení, spolu i privilegia a regule veleslavného arcibraterstva nejblahoslavenější Panny Marie z hory Karmelu, roku 1718 ve farním kostele královského svobodného města Bánskeho Bela, též vyzdvižené, nyní pak skrze dvojctihodného kněze, Štěpána Stokkera, na ten čas pána faráře Belského, všem marianským ctitelům, obzvláště pak bratrům a sestrám téhož arcibratstva k žádostivému duchovnímu užitku a k spomožení kajicím dušičkám v očištění na světlo vydané, roku 1753.“ — Skoro poldruhistoročnú nepatrnú knižočku ochraňovalo ono ako drahý poklad a ochránilo ju od zkazy, hoci inde nikde nezachovala sa. Buď teda dielce toto na česť Božiu a prebl. Panny Marie, a k časnému i večnému úžitku bohabojných ľudí.

Niečo o pôvode Sv. Arcibratstva a o užívaní sv. Škapuliara.

Kňazské Hodinky (Breviarum Romanum, Pars Aestivalis) na deň 16. júla, ako deň blahoslavennej Panny Marie s hory Karmelskej, toto obsahujú: „Keď na deň soslania Ducha Svätého Apoštolí, s neba osvietení, rozmanitými jazykmi hovorili, a vzývajúc najsvätejšie Meno Ježiš, veľa zázrakov činili: mužovia početní vraj, nasledovníci svätých prorokov Eliáša a Elizea, a hlásaním sv. Jána Krstiteľa pripravení na príchod Krista Pána, uznajúc pravdivosť udalostí, svätému evanjeliu bez odkladu uverili, a zvláštnym akýmsi vnuknutím preblahoslavenú Pannu (s ktorou mohli hovoriť a v radostnom priateľstve nažívať) natoľko začali ctiť, že samoprví na hore Karmelskej, na tom mieste, kde Eliáš kedysi uzrel oblaček vstávajúci (3. kniha Kráľovská 18, 44), ktorý predobrazoval Pannu Mariu, zbudovali najčistejšej Panne kaplnku. K novému tomuto kostolíku schádzali sa každodenne a nábožnými obradmi, modlitbami a spevmi zvelebovali preblahoslavenú Pannu ako zvláštnu ochrankyňu spoločnosti. Preto obyčajne menovali ich ľudia bratmi Panny Marie s hory

Karmelskej, a tento názov rímski pápeži potvrdili*), áno, aj odpustky udelili tým, ktorí týmto menom menovali spoločnosť, alebo jednotlivých bratov. Ale najvznešenejšia Panna podala nielen názov a ochranu, lež aj vonkajšie znamenie svätého Škapuliara“ (Toľkoto z Breviara, čo v pôvodnej tejto knižočke nebolo.)

Vlastným zakladateľom a pôvodcom rehole Karmelitskej bol blahoslavený Berthold z Kalabrie (pamiatka jeho ctí sa 29. marca,) ktorý v krížiacich vojnách v bitke pred Antiochiou roku 1156 učinil sľub, že vstúpi za mnícha, ak zvíťazia. Po dobytí víťazstve vystavil s desiatimi druhmi domček vedľa jaskyne Eliášovej na hore Karmelskej, ktorý rozšíril sa hneď v podobu kláštorskej spoločnosti. Neskoršie rozšírila sa rehoľa Karmelitská aj po iných krajinách, prekvitajúc najmä v Anglicku. Kláštor na hore Karmelskej tiež jestvuje, majúť 18 kláštorníkov z rozličných národov. (Teraz nasleduje zasa všetko z pôvodnej knižočky.)

Keď roku Pána 1251 rehoľa Karmelitánska veľké prenasledovanie musela zniesť, a mnohí za vykorenenie tej rehole u Svätej stolice pracovali: svätý Šimon Štok, toho času rehole tejto

*) Pápež Innocenc r. 1427 Ordo B. M. V. de Monte Carmelo.

(ako dosvedčuje *Speculum Ord. Carm.* tom. 1.), veľa nocí v modlitbách strávil, utiekajúc sa k Rodičke Božej, patrónke rehole. Keď raz v noci o veľa vrúcnejšie sa modlil a zbožne prosil, aby sa smilovala, rehoľu, jej tak oddanú, od hroziacej záhuby zachránila a u iných vzácnejšou učinila: zjavila sa mu Kráľovná nebeská, predivným bleskom a veľkým zástupom anjelov obkľúčená, držiac v rukách sv. Škapuliar (do toho času Škapuliar známy nebol), odovzdala mu ho a povedala: „Najúprimnejší syn môj! Prijmy tento Škapuliar ako znamenie môjho bratstva, pre teba a pre všetkých Karmelitov ako zvláštnu výsadu (*privilegium, naacanie, prednosť, zvláštny znak milosti;*) kto v ňom bohabojne zomrie, v ohni večnom trpieť nebude. Hľa, znamenie spasenia, spása v nebezpečenstvách, záväzkov pokoja a smluvy večnej.“ (Zjavenie toto nemá na sebe nič pravdenepodobného a pápež Benedikt XIV. právom tvrdí: „My veríme, že je ono pravdivé a že ako také od všetkých sa má brať.“) A svätým Škapuliarom staly sa hneď všelijaké zázraky, ktorých hlas bol taký výmluvný, že skoro nikoho nebolo, kto by nebol žiadal prijať tento mariánský štít. (Títo noví údovia, prijímajúci na seba svätý Škapu-

liar, neboli rehoľníkmi, ani nevstupovali do kláštora starých, ani nezakladali kláštory nové; to boli údovia vonkajší, zakladajúci takzvané Bratstvá Škapuliarske; bratia a sestry, podobní terajším škapuliaristom, alebo škapuliarnikom, ktorí azda nijaké iné povinnosti nebrali na seba, jedine bohabojne nosiť svätý Škapuliar, Pannu Mariu úprimne ctiť, vzývať a milovať a čistotu podľa svojho stavu zachovávať.) Bratstvo začalo sa od toho času predívne rozširovať; najprv síce v Anglicku, potom po celej Europe a konečne po celom kresťanskom svete. Mnohí pápeži potvrdili Bratsvo, mnohými odpustkami, milosťami a privilégiami, čiže nadaniami ho obdarili, ako uvidíme z nasledujúceho.

O obzvláštnych nadaniach svätého Škapuliara.

Prvé nadanie.

Ono vyplýva zo slov Panny Marie: „Kto v tomto (Škapuliari) bohabojne zomrie, vo večnom ohni trpieť nebude.“

K lepšiemu porozumeniu tohto nadania treba vedieť, že Škapuliar *neslobodno považovať ako niektorú zo siedmich sviatosti*, Kristom Pánom ustanovených, alebo aspoň na spôsob sviatosti, žeby on z moci svojej, skrze smrť Kristovu *hriechy odpúšťal*, milosť a lásku Božiu (ktorá činí dušu človeka svätou, priateľkou Božou a dedičkou večného života atď.) udeľoval, lebo takéto nadanie Krista Pána prináleží jedine samým svätým sviatostiam, ktorých moc, sila a ctnosť založená je na drahej krvi a smrti, nevinnom jeho umučení a na nekonečných zásluhách (božských.)

Po druhé: nech nedomnieva sa nik, žeby Škapuliar bol znamením spasenia na taký spôsob, že hoci by ho nosil ktokoľvek, hoci i v bezbožnom a nekajúcom živote, že jednako musí byť spasený, a že je vec nemožná, aby

v ohni večnom trpieť mal. Nie; Škapuliar, ako ho sama Panna Maria menuje: „znamenie spasenia smluvy. večnej,“ je znamením učinenej smluvy medzi Pannou Mariou a tým, kto svätý Škapuliar nosí; ako i v pospolitom živote pri každej smluve, čiže kontrakte sú dve stránky, alebo osoby, a k tomu aj obapolné výminky a povinnosti: podobne i v tej svätej smluve sú dve stránky, a to: jedna je blahoslavená Panna Maria, a druhá ten úd, ktorý prijíma Škapuliar, zaväzujúc sa k istým povinnostiam znamením svätého Škapuliara.

Z toho nasleduje, že tomu, kto znamením svätého Škapuliara zaväzuje sa blahoslavenej Panne Marii a ho stále nosí a v ňom umiera: zaväzuje sa jemu tiež blahoslavená Panna Maria a sľubuje, že on nebude cítiť večného ohňa, že ho chce od večného ohňa zachovať a to svojím orodovaním, (impetratorie;), lebo ona je u svätej a nerozdielnej Trojice nad všetkých Božích svätých, áno i nad všetko stvorenie, aj anjelské, najvzácnnejšia a najúprimnejšia: tak i jej modlitby, prosby a orodovania budú najvzácnnejšie a najúprimnejšie, a tak môže svojho verného služobníka svojím mocným orodovaním od večného ohňa zachrániť.

Podobne pomáha blahoslavená Panna Maria svojimi zásluhami a ctnosťami (meritorie), ktorými za svojno života, súc svätá nad všetkých svätých, nielen pre seba mohla zaslúžiť (keď by to bolo vôbec možné a potrebné,) aby vo večnom ohni trpieť nemusela, lež najvyššiu korunu života večného obdržala, ale aj pre iných, najmä pre tých, ktorí zaväzujú sa jej ku obzvláštnej službe. Výpoveď táto pochádza od medoústeho otca, svätého Bernarda, ktorý, rozjímajúc o anjelských slovách: „Duch Svätý sostúpi na teba“ (Luk. 1. 35.), diví a sypuje sa takto: Keďže anjel Gabriel už skorej, totiž hneď po prvom oslovení, nazval P. Mariu „milostiplnou“; keď ja milosťou plná, prečo ešte sľubuje, že Duch Svätý, darca všetkej milosti, sostúpi na ňu? A odpovedá: „Aby preplývala i pre nás“, ktorá totiž predtým sama pre seba bola skrze zásluhy svoje plná milosti, čiže Ducha Svätého: skrze nové sostúpenie bude plná, áno preplývajúca Duchom Svätým, čiže milosťou i pre nás, a najmä pre tých, ktorí zaväzujú sa jej k privetivejšej službe. A preto skrze tieto preplývajúce zásluhy pomáha ona síce všetkým krestanom, ale najmä bratom a sestrám svätého Škapuliara, aby vo večnom ohni trpieť nemuseli.

Pre ďalšie a lepšie porozumenie tohto sľubu blahoslavenej Matky Božej všimnime si podobných slov a sľubov Krista Pána, v ktorých sľubuje život večný, ako sú na pr.: „Kto bude jesť z tohoto chleba, bude žiť na veky“ (Ján 6, 52,); alebo: „Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený.“ (Marek 16, 16.) Jednako mnohí, ktorí uverili a pokrstení boli; mnohí, ktorí prijímali Telo Krista Pána, áno, aj iných sviatostí účastní bývali, sú zatratení. Prečo? Preto, lebo iné veci k spaseniu potrebné zanedbávali a zavrhlí. A ako sviatosti Krista Pána tomu, kto ich hodne a náležite užíva, pomáhajú k spaseniu, lebo v zásluhách Kristových podľa svojho ustanovenia a prirodzenosti majú v sebe silu hriechy stierať a milosť a lásku Božiu udeľovať: podobne Škapuliar tento, kto ho hodne a náležite (ako o tom nižšie doložené bude) nosí, skrze orodovanie, skrze zásluhy a skrze plnomocenstvo, a tak teda i skrze sľub blahoslavenej Matky Božej, ktorý jej Svätá Trojica nezruší, od ohňa večného bráni, a to nie bez príčiny. Lebo ona najdokonalejším spôsobom všemožného Boha milovala a jeho vôľu plnila, že aj on ju milujúc, žiadosť jej vyplní a vôľu nezruší, lebo vyhľadáva i tak spasenie ľudské,

pre ktoré Syn Boží, i Syn jej, na svet prišiel. Takto majú sa rozumieť slová o slube blahoslavenej Panny Marie.

Preto, najmilší bratia a sestry, Panne Marii skrze Skapuliar oddaní, v tomto znamení spasenia a sľubu blahoslavenej Panny Marie majte nádej a dúfanie; ale keby ste bezbožný život zúmyselne viedli, naň sa vonkoncom nespoliehajte. Zovnútorým nosením Škapuliara zachovajte vnútornú čistotu duše a neporušenosť svedomia (ku ktorej Vám blahoslavená Panna Maria podobne pomáha); k tomu vykonávajte povinnosti svoje oproti sľubu Matky Božej. Tak nad ostatných kresťanov pomoc blahoslav. Panny Marie v živote i pri smrti opravdive zkúsite, nad to ani po smrti vo večnom ohni trpieť nebudete.

Keby však niektorý medzitým do hriechu upadol, (čo Pán Boh uchovaj!) či z krehkosti a nesriadených žiadostí tela, či zo zlej svojej náklonnosti proti Božím prikázaniam, alebo práve zo zlej navyklosti k rozpustilému životu a zo zlosti, tak žeby od pomoci a lásky Božej odvrhnutý súc, skrze spravodnosť Božiu do ohňa večného odovzdaný byť mal: nech preto do konca nezúfa; nech len ďalej nosí s úcti-

vosťou to sväté rúcho, ktoré nech len ďalej uznáva ako znamenie záväzku, učiného medzi sebou a medzi blahoslavenou orodovnicou, zástupkyňou a plnomocnicou, Pannou Mariou, a nech podlžnú službu Rodičke Božej vykonáva, a tak záväzku svojmu zadosť učiní. Hľa, najsvätejšia Panna láskave hľadá na plnenie povinností a držanie smluvy, a záväzku svojmu zadosť učiní nielen v živote, ale najmä pri smrti, od ktorej celá večnosť závisí, týmto spôsobom:

Keď Matka sľutovania a milosrdenstva vidí, že dušu takého hriešneho človeka diabol, ako pekelný jastrab má uchytiť a do ohňa večného priviesť: ona ako láskavá slenica krýdla svojho milosrdenstva a lásky, krýdla ochrany a dobrotivosti nad ním rozostrie. Medzitým u svätej Trojici, ktorá jej žiadosti neodoprie, bude za neho orodovať (impetratorie), svoje svrchané a preplývajúce zásluhy prednesie (meritorie), bude žiadať od Boha, aby od neho všetliaké prekážky odvrátil, úklady a pokušenia diabolské, svetské i telesné od neho zahnal a pudil, jemu svoju pevnú pomoc k skrúšenému ľutovaniu a pokániu nad jeho hriechami udelil; po dokonalom a celom vyznaní sa z hriechov milosti poprial, aby hodne mohol prevelebné

Telo Krista Pána prijať, poslednými sviatosťami sa zaopatriť a na cestu k večnému životu sa občerstviť a posilniť a tak večnému ohňu ujsť mohol. Na potvrdenie tejto pomoci mariánskej mohol by som tu veľa hodnoverných príkladov predniesť; keďže to ale krátkosť tohoto spisku nedopustí, odkazujem pobožného čitateľa na iné spisy, ktoré o tom obšírne rozprávajú (na príklad P. Peter Svaningtonus).

Druhé nadanie.

Ono vyplýva zo slov Panny Marie: „Znamenie spasenia a spása v nebezpečenstvách.“

Vieme, že svätý Škapuliar (ako vyššie povedané a ako ho blahoslavená Panna Maria nazýva, str. 10) je znamením spasenia a spásou v nebezpečenstve. Lebo mnohí, keď to prozreteľnosť božská za dobré uznala pre ich dušné spasenie, tým svätým rúchom divne zachránení boli, že im nijaká guľka, meč, oheň, hrom atď. uškodiť nemohol. Taktiež mnohí ranení boli, alebo divne vyliečení, alebo hoci smrteľne ranení, zázračne tak dlho žili, kým z hriechov skrúšene sa nevyspovedali a inými sviatosťami zaopatrení, bez poškrvny k Bohu neprišli. (Príklady obsahuje dielo: Clavis aurea, autore R.

P. Paulo ab omnibus Sanctis Ord. Carm. Discale n. 352.) A tak sa môže svätý Škapuliar i znamením večného spasenia menovať.

O trefom obzvláštnom nadaní výsady sobotnej.'

ktoré je:

Že duše bratov a sestár v prvú sobotu po vykročení z tohoto sveta budú z očistcového ohňa blahoslavenou Pannou Mariou vyslobodené.

Toto nadanie obsahuje v sebe výsada, ktorá je známa obyčajne pod menom Sabbatina, to jest výsada sobotná, a podľa mienky mnohých pochádza od pápeža Jána XXII. Ona poučuje nás, že keď Panna Maria zjavila sa pápežovi Jánovi, zreteľne sľúbila, že všetkých bratov a sestry, ak budú zachovávať, čo zachovávať majú, v prvú sobotu po ich smrti z očistca vyslobodiť chce. Jej slová v menovanej výsade sú tieto: „Keď siđu so sveta a uvrhnutí budú do očistca, ja, Matka, láskave sostúpim v sobotu po ich smrti, a koľkokoľvek ich najdem v očistci, vyslobodím ich a vyvediem na svätú horu života večného“ atď. (Speculum Ord. n. 2172.)

Túto výsadu potom potvrdili pápežovia: Alexander V., Klement VII., Pavel III., sv. Pius

V., Rehor XIII. a posledne Klement X. v bulle, ktorá začína sa slovami: „Comissa nobis divinitus.“ Dňa 8. mája 1773.)*

Za pápežstva Pavla V. však proti tým, ktorí ešte neboli dostatočne presvedčení o tomto nadaní, vydala kongregácia všeobecnej inkvizície po dlhom skúmaní tento dekrét; „Pátrom Karmelitom nech je dovolené kázať, že ľud kresťanský *môže* nábožne veriť v pomoc dušiam otcov a spolubratov (fratrum et confratrum), ktorí v milosti Božej skonali, za živa Škapuliar nosili, čistotu podľa stavu svojho zachovávali, Malé Hodinky odbavovali: alebo keď čítať nevedeli, že pôsty cirkevné zachovávali, a nadto v stredu a v sobotu od mäsitého pokrmu sa zdržiavali (okrem ak by na tie dni sviatôk Božieho narodenia pripadol): svojím ustavičným orodovaním, svojimi prímluvami a zásluhami, a zvláštnou ochranou po ich smrti, najmä v sobotu, ktorý deň venovala Cirkev svätá blahoslavenej Panne.“ Tento dekrét bol vyhlásený dňa 13. februára 1613. (Secul. Ord. n. 1932.)

*) Spomenutý je tu dekrét „Pie creditur“ z 13. februára 1613.

O štvrtom nadaní,

ktoré je:

Účasť zásluh duchovných, ktoré dejú sa v celej reholi svätej a v celom Bratstve Karmelitánskom.

Toto nadanie záleží v tom, že všetci bratia a sestry tohoto Arcibratstva účastní bývajú všetkých duchovných zásluh a dobrých skutkov, ktoré vykonávajú sa po celom svete v celej svätej reholi Karmelitánskej. Lebo kresťania, ktorí toto sväté rúcho mariánske na seba prijmú, istým spôsobom pripojujú sa k svätej reholi a sú akoby bratmi tej rehole a preto dobrých skutkov účastní bývajú. A preto kňaz, keď im svätý Škapuliar vložil na hrdlo, po iných modlitbách tieto slová povie: „Ja z moci mne danej a udelenej, prijímam a pripojujem ťa ku spoluúčastenstvu všetkých modlitieb, bičovaní, prosieb, prímluv, almužien, pôstov, bdení, omší, duchovných Hodiniek a ostatných dobrých skutkov duchovných, ktoré kláštorníci tejto našej svätej rehole (pomocou milosti Ježiša Krista) konajú“ atď. Touto milosťou obdaroval Bratstvo pápež Klement VII. v bulle: *Ex Clementis sedis apostolicae* r. 1530.

O piatom nadaní.

Toto nadanie záleží po prvé v tom, že každý

brat a sestra z dovolenia Klementa VIII. môže si vyvoliť rehoľného alebo svetského spovedníka, ale od biskupa, a ak by bol rehoľníkom, i od vrchného potvrdeného a nariadeného.

A ten spovedelník má moc, po prvé: bratov a sestry od zadržaných hriechov nie jedine biskupovi, ale i samému pápežovi zadržaných (mimo tých, ktoré sú v bulle Coenae Domini, a tých, ktoré sú od Klementa VIII. v bulle: „Quaecunque a sede apostolica“ uložené), rozhrešiť a to raz za života a raz pri smrti. Od iných však všelijakých hriechov, ktoré nie sú Stolicy apoštolskej, to jest samému pápežovi zadržané, môže ich ten istý spovedelník rozhrešiť toľko ráz, koľko ráz sa skrúšene a dokonale spovedajú.

Po druhé, má moc ten istý spovedelník nielen rozhrešiť od zadržaných hriechov, ale môže udeliť bratom a sestrám z moci apoštolskej plnomocné odpustky, a to tiež raz za života a raz pri smrti; a to pri smrti aj vtedy, keď by brat alebo sestra už ani neboli pri pamäti, nech len spovedelník dúfať môže, že je v stave milosti, čiže bez smrteľného hriechu.

Po tretie, má moc ten spovedelník premeniť všetky sľuby od bratov a sestier učinené, mimo

sľubu rehoľníckeho a sľubu panenskej čistoty. Ten spovedelník môže všetky prísahy bratov a sestár, ktoré nie sú na škodu tretieho, odpustiť, a to tiež raz za života a raz pri smrti.

O šiestom nadaní,

ktoré je

o odpustkoch, a o obzvláštnych odpustkoch Bratstva Škapuliarskeho.

Aby sme nadanie toto pochopili, musíme vedieť, čo sú odpustky. Odpustky sú štedrým rozdávaním cirkevného pokladu, alebo udeľovaním, ktorým sa odpustí č a s n á p o k u t a, za hriechy zaslúžené.

Ktorý je však ten poklad cirkevný? A kto má moc ho udeľovať, alebo rozdávať? — Týmto duchovným pokladom sú: nekonečné zásluhy Kristove, (lebo sú božské); potom zásluhy blahoslavenej Panny Marie, nikdy nijakým hriechom nepoškvrnenej; ďalej veľké zásluhy svätých apoštolov, mučeníkov, vyznávačov, Panien a iných všetkých svätých Božích. Zásluhy týchto, keďže sa ztratiť nemohly, skryté sú ako v nejakej pokladnici, v Cirkvi svätej; a hlavou Cirkvi svätej, totiž pápežom, vladárom tohto pokladu, nám udelené bývajú na odpustenie pokút, za hriechy zaslúžených,

Vedieť máme ďalej, že každá spoveď (dobrá, skrúšená, ľútostivá a bolestná v srdci, celá a úplná vo vyznaní ústami, majúca pevné pred-savzatie hneď polepšiť sa), ktorú vykonáva hriešnik v čase, alebo na mieste takom, kde nie sú odpustky udelené, smazuje síce a stiera všetky hriechy kajúceho človeka, ale všetka pokuta neodpúšťa sa mu za hriechy, iba že sa premieňa (za smrteľné) z večnej pokuty na časnú pokutu. Keď sú ale plnomocné odpustky na niektorom mieste, alebo v niektorých dňoch, a vtedy vykoná sa taká dokonalá sv. spoveď i s tým, čo je uložené na dosiahnutie odpustkov: vtedy sa i tá časná pokuta (zásluhami Kristovými, atď.) odpúšťa.

Slovom: dokonalá spoveď, Kristom Pánom ustanovená sviatosť na odpustenie hriechov, odpúšťa hriechy; ale odpustky, totiž štedré roz-dávanie zásluh Kristových atď., odpúšťajú po-kutu, zašlúženú za hriechy.

Treba vedieť ďalej, že niektoré menujú sa úplnými odpustkami, čiže plnomocnými, ktorými odpúšťa sa všetka pokuta za hriechy za-slúžená; iné menujú sa čiastočnými, čiže ne-plnomocnými, ktorými odpúšťa sa čiastka po-kuty, na pr.: 40, 60 alebo 100 dní, rok, tri

roky atď. Rozumie sa to takto: Za starodávna ukladávala Cirkev svätá za verejné ťažké hriechy verejné tvrdé pokánie na viac rokov, alebo dní. Podľa zásluh a dobrých skutkov vlastných, alebo na prímluvu takých vyznavačov svätej viery, ktorí za ňu už i muky podstúpili, odpúšťala Cirkev svätá z tej viacročnej pokuty, čiže z toho dlhého pokánia rok, dva, tri, alebo aspoň 40 dní, čo menovalo sa jedna kvadragéna, alebo dve, tri i viac kvadragien. To byly tie čiastočné, čiže neplnomocné odpustky, ktorými ukracovala sa, alebo aj celá zrušovala sa ustanovená pokuta verejného pokánia, ale tak, že keď kajúcemu hriešnikovi Cirkev odpustila istú čiastku časných, zemských pokút: Boh jednako mu odpustil toľko z očistcových, alebo zemských, časných trestov, koľko by mu bol odpustil vtedy, keď by kajúci hriešnik Cirkvou mu vymerané verejné pokánie skutočne bol býval vybavil. Lebo čo on nevybavil, to Cirkev nahradila mu zo svojej pokladnice, t. j. zo zásluh Krista Pána, Panny Marie a svätých.

Keď teda niekto dostane 40 dní atď. odpustkov, to znamená: že Boh odpustí mu toľko z časných pokút, koľko by mu odpustil, keby 40 dní atď. činil verejné pokánie, podľa staro-

dávnej cirkevnej obyčaje. Takéto čiastočné odpustky pripojené sú teraz k istým modlitbám, alebo k istým dobrým skutkom.

Niektoré odpustky udeľujú sa istým osobám (*Indulgentiae personales*), tak že kamkoľvek obráti sa taká osoba, všade týchto odpustkov účastná byť môže. Na pr. ten, kto nosí sv. Škapuliar a v Knihe Bratstva Karmelitánskeho je zapísaný, získa plnomocné odpustky, údom Bratstva udelené, každý rok na deň blahoslavennej Panny Marie Karmelitánskej, dňa 16. júla, kdekoľvek je na svete, ak prijíma a iné predpísané modlitby vykoná, čo úfať nemôže ten, kto Škapuliar nenosí, iba ak navštívi kostol, alebo privilegovanú kaplnku Karmelitánsku (aká je i v meste Belej, a mestečku Nemčianskom, a všade, kde sriadená je takzvaná Altaria, čiže privilegovaný oltár, pri ktorom prijímajú sa údovia Bratstva Škapuliarskeho, a kde na deň Panny Marie Karmelskej býva púť a slávne služby Božie s procesiou.)

Iné odpustky udeľujú sa miestam (*Indulgentiae locales*;) a tak, kto na také miesto nepríde, odpustkov účastný byť nemôže, čo vidíme z predneseného príkladu: kto je nie údom Bratstva Škapuliarskeho, keď by sa na deň Panny

Marie Karmelskej aj spovedal atď., jednako odpustkov nedosiahne, iba ak to vykoná v kláštore Karmelitánskom, alebo v kaplnke privilegovanej.

Pýtate sa teda, či bratia a sestry Sv. Škapuliara majú obzvláštné odpustky? Áno, majú odpustky sebe udelené, úplné a neúplné; majú i pre svoje osoby, majú i pre miesta, ktoré odpustky svätej reholi Karmelitánskej a Bratstvu Škapuliarskemu udelili pápežovia: Lev IV., Adrian II., Štefan V., Sergius III., Ján X., Ján XI., Rehor V., Sergius IV., Alexander II., Rehor VII. a VIII., Klement III., Honorius III., Innocenc IV., Klement IV., Mikuláš IV., Urban III., Ján XXII., Mikuláš V., Sixtus IV., Klement VII., a iní až po Pavla V., ktorý s obzvláštnou láskou a náklonnosťou k tomuto Arcibratstvu roku 1606, 30. októbra v bulle: „Cum certas“ nasledujúce udelené odpustky do poriadku uviedol.

Odpustky,

údom sv. Bratstva Škapuliarskeho udelené.

Odpustky plnomocné.

1. Na deň vstúpenia do Bratstva.

2. Na deň blahoslavenej Panny Marie Karmelitánskej, 16. júla, alebo podľa obyčaje v nasledujúcu nedeľu.

3. V hodinu skonania, ak umierajúci meno Ježiš ústami, alebo aspoň v srdci vzýva.

4. Každú tretiu nedeľu v mesiaci, keď býva (niekde) bratská procesia, ak mimo spovedi prítomný je na procesii, alebo keď na procesii byť nemôže, aspoň kostol alebo bratskú kaplnku navštívi.

5. Chorí, pocestní, väzňovia, ktorí kostol navštíviť nemôžu, ak pomodlia sa Hodinky blahoslavenej Panny Marie, alebo 50 Otčenášov a Zdravas' Mária so skrúšeným srdcom a predsavzatím, že sa chcú čo najskorej vyspovedať a prijímať.

6. Podobným spôsobom bratia a mníšky, u ktorých nie je založené toto Bratstvo, alebo nebýva takáto procesia: ak v chóre, alebo i samotne pobožne pomodlia sa Litánie o Všetkých Svätých a spovedajú sa.

Odpustky čiastočné:

1. Kto z bratov alebo sestár v ustanovené dni od mäsitého pokrmu sa zdrží, obsiahne 300 dní odpustkov.

2. Kto sa pomodlí sedem Otčenášov a sedem Zdravas' Maria na česť siedmich radostí blahoslavenej Panny Marie, obsiahne 40 dní a to toľko ráz, koľko ráz so pomodlí.

3. Kto raz za mesiac sa spovedá, získa päť rokov a päť kvadragien.

4. Kto spovedá sa každý sviatok blahosl. Panny Marie v kostole Karmelitánskom tri roky a tri kvadragény.

5. Kto najsvätejšiu Sviatosť k chorému odprevadí a modlí sa za neho: päť rokov a päť kvadragien a to s prípadu na prípad.

6. Kto mŕtvé telo, a to nielen brata a sestry, ale aj iného kohokoľvek odprevadí a za dušu jeho sa modlí: sto dní a to s prípadu na prípad.

7. Kto Hodinky blahoslavenej Panny Marie pobožne sa pomodlí: sto dní, s prípadu na prípad.

8. Kto pri svätej Omši, za Bratstvo slúženej, prítomný bude, alebo kto pocestného do domu prijme; kto v nebezpečenstve hriechu postaveného od úpadku ochráni; časnú alebo duchovnú almužnu udelí; pokoj a jednotu medzi pro-

tivníkmi spôsobí; hriešnika na cestu pokánia privedie; nevedomých prikázaniu Božiemu a iným potrebným veciam k spaseniu vyučí, alebo akýkoľvek dobrý skutok kresťanskej lásky vykoná; za každý menovaný dobrý skutok dostane 100 dní.

9. Tým, ktorí pobožne pobožkajú sv. Škapuliar, Pavel V. udelil odpustkov päť rokov a a päť kvadragien.

Na povšimnutie.

1. Ak deň 16. júla pripadne na nedeľu, vtedy nemá sa odkladať slávnosť na budúcu nedeľu, ale toho dňa má sa svätiť. Klement X. dovolil tú slávnosť nielen v nedeľu po 16. júli, ale aj v iné nedele toho mesiaca, ak by na prvú nedeľu nejaká prekážka bola pripadla.

2. Kto chce obsiahnuť plnomocné odpustky pod č. 4., nie je dosť, aby v kostole alebo v kaplnke sa modlil, ale povinný je procesiu sprevádzať.

3. Keď by niekto cez deň častejšie sa modlil sedem Otčenášov a sedem Zdravas' Maria; alebo keď by kto viac ráz najv. Sviatosť ku chorému doprevádzal; alebo mrtvé telo na pohrebe; alebo častejšie odriekal Hodinky Panny

Marie; alebo častejšie vykonával niektorý dobrý skutok pod č. 8. : vtedy môže obdržať za deň viac odpustkov čiastočných, toľko ráz totižto, koľko ráz vec tam nariadenú vykoná; a ak by všetky vykonal, všetkých tých odpustkov účastný bude.

Odpustky miestam,

a to :

kostolom Karmelitánskym alebo privilegovaným kaplnkám udelili menovaní pápeži tak, že ktokoľvek v isté uložené dni chrámy tie navštíví, nielen z bratov a sestár sv. Škapuliara, ale zo všetkých spravедlivých, verných kresťanov, a tam vykoná, čo od pápažov nariadené je, učiní sa účastným tých odpustkov. A to plnomocných odpustkov :

Na deň 16. júla, alebo podľa obyčaje niektorých miest nasledujúcu nedeľu, ak sa vyspovedá atď.

Na deň Narodenia Krista Pána.

Na Veľkú noc.

Na deň Svätého Ducha.

Na deň sv. apoštolov Petra a Pavla.

Na deň Nanebevzatia blahoslavenej Panny Marie.

Na deň Narodenie blahoslavenej Panny Marie.

Na deň Zvestovania blahoslavenej Panny Marie.

Na deň Očisťovania blahoslavenej Panny Marie.

Na deň sv. Michala archanjela.

Na Všetkých Svätých.

Na deň Najdenia svätého Kríža.

Na deň Povýšenia svätého Kríža.

Na deň Nerodenia svätého Jána Krstiteľa.

Na deň svätého Fabiána a Sebastiána.

A cez oktávu tých sviatkov, udelené sú odpustky sedem rokov a sedem kvadragien.

Podobným spôsobom všetci veriaci, ktorí tie kostoly, alebo miesta v isté dni cez celý rok, najmä ale v pôste, kedy každý deň sú čiastočné odpustky, navštívia, účastní ich budú, keď pomodlia sa tam sedem Otčenášov a sedem Zdravas' Maria. Toto velebné Bratstvo má aj iné rozličné odpustky, nielen čiastočné, ale i plnomocné, ktoré pre úzky rámec tohoto spisku vynechávame.

Pravidlá Bratstva.

V prvom rade nesmieme zabudnúť, že pra-

vidlá a povinnosti tohoto Bratstva (tak, ako iných podobných bratstiev, na pr. Živého Ruženca, Spolku najsvätejšieho Srdca Ježišovho atď.) nezaväzujú bratov a sestry pod nijakým hriechom, ani len všedným; ak ich ale niekto z lenivosti, alebo z nedbanlivosti zanedbá, sám seba duchovnú škodu zaviní, lebo sa z dobrodení, nadaní, milostí a odpustkov, o ktorých bola reč, dobrovoľne olupuje a zbavuje. Lebo Cirkev svätá skrze takéto spolky a bratstvá, ktoré nikde nie sú prikázané, ale závisia jedine od bohabojnosti a slobodnej vôle, nechce rozmnožovať hriechy a príležitosť k nim dávať, ale chce, aby si bohabojní ľudia rozmnožovali dobré zásluhy.

Keďže teda rozličné sú nadania tohoto Bratstva, totiž : 1. Kto v Skapulieri bohabojne zomrie, v ohni večnom trpieť nebude; 2. znamenie spasenia a spása v nebezpečenstve; 3. výsada sobotná; 4. podiel na dobrých skutkoch; 5. odpustky a iné: na obdržanie každého dobrodenia predpísané sú i rozličné povinnosti.

Podľa týchto nadaní a dobrodení mohli by sme údov Bratstva rozdeliť na dvojce: 1. tých, ktorí žiadajú byť účastnými všetkých iných dobrodení mimo toho, čo obsahuje sobotná vý-

sada. Týchto mohli by sme pomenovať údmi menej prísnymi, lebo nič iného nemajú konať a nijakých iných povinností plniť, jediné *prijat posvätený Škapuliar od Pátrôv Karmelitov, alebo iného splnomocneného kňaza; zapísanými byť do bratskej knihy a svätý Škapuliar až do smrti úctive a nábožne nosiť okolo hrdla, alebo na ramenách*. Rozumie sa, že preblahoslavenú Pannu Mariu majú úprimne ctiť, nábožný a bohabojný život viesť, čistotu podľa stavu svojho zachovávať a vo všetkom dávať dobrý príklad, ako statoční, spravедliví kresťania katolícki. Títo nemajú naložených ani modlitieb, ani pôstu: zato však účastní sú všetkých zásluh a dobrých skutkov celej rehole Karmelitskej a celého Bratstva Skapuliarskeho; majú ľahký prístup k odpustkom; v nebezpečenstve a strachu majú sa čoho zachytiť, totiž svojho svätého Skapuliara; a bezpeční sú pred zatratením. Preto veľmi chvalitebne robia rodičia, ktorí svoje dietky ešte v koliskách do knihy Bratstva dajú zapísať a im svätý Skapuliar zavesiť.

2. Ostatných údov môžeme pomenovať prísnejšími, ktorí totiž túžia účastnými byť i toho dobrodenia, čo obsahuje výsada sobotná: aby

hneď prvú sobotu po svojom skonaní boli vyslobodení z očistca; prísnejšími, lebo týchto mimo nosenia svätého Škapuliara týkajú sa *Hodinky Mariánske*, alebo miesto *Hodiniek zdržanlivosť od mäsitých pokrmov v stredu a v sobotu*. Podľa tohoto musíme za prísnejších považovať bratov a sestry v tých obciach, alebo mestečkách, kde je Bratstvo založené, lebo títo aspoň v nedeľu a vo sviatok odbavujú *Hodinky*.

Predpisu o zachovaní čistoty tela netreba tak rozumieť, akoby sa mládenci a panny mali slávnostným sľubom zaviazvať k večnému panenstvu a odrieknuť sa stavu manželského; alebo manželia žeby mali zachovávať panenskú čistotu. Tu nenakladá sa údom viac, než to, čo viaže aj neúdom, lebo proti čistote a poctivosti všetko vedomé a dobrovoľné: myšlienka, žiadosť, slovo, skutok považuje sa za ťažký, za najošklivejší hriech, a každý kresťan-katolík má povinnosť, zdržovať sa všetkého, čo je proti čistote, proti poctivosti, proti haneblivosti, proti slušnosti a dobrým mravom; lebo vsetkých viaže prikázanie Božie: „Nezosmilníš, nepožiadáš.“ Pritom ale niektorí myslia, že sú dovolené dvojsmyseľné žarty, nečudné piesne, ba i

skutky. Preto veľmi potrebné, osožné a spasi-
teľné je, keď svätá Cirkev pestuje láskavé spô-
soby a poriadky, totiž nábožné bratstvá, aby
údovia ich nielen pokutami, ale aj iným útlým
spôsobom, duchovnými darmi a odmenami,
dobrou mienkou a povestou, ktorú i sám zlý
svet má o Bratstvách a o ich údoch, boli u-
pevňovaní v dobrých mravoch a zdržovaní od
hriechov. Bratia a sestry nesmia si teda ničoho
dovoliť, ani na ľahko brať, čo je proti čistote,
aby sa naša „služba netupila.“ (2. Korint. 6, 3.)
Na Škapuliaristov ukazuje hneď každý; a čo
je pri inom malým priestupkom, alebo nijakým,
to na Škapuliaristovi pokladajú za veľký hriech
a za veľké pohoršenie. Cirkev svätá chce teda
dosiahnuť týmto Bratstvom, aby dobrého prí-
kladu bolo vo svete viac, pohoršenia však me-
nej. Pannám a mládencom, vdovám a vdovcom
pekné mravy a ctnostné držanie je nie na
škodu, ba áno, na veľký osoh, lebo poctivým
kynie aj v stave manželskom väčšie šťastie;
úplne slobodno je im vstúpiť do stavu man-
želského, v ktorom nezabraňuje sa im inšie,
než čo by proti poctivosti a slušnosti bolo,
totiž smilstvo, cudzoložstvo a iné rozkoše.

O Hodinkách Panny Marie vyslovené je
Škapuliar.

zreteľne hneď vo výsade sobotnej, že kto nevie čítať, alebo mu čas nedopúšťa, alebo príležitosti nemá, namiesto Hodiniek povinný je zdržovať sa v stredu a v sobotu od mäsitých pokrmov, (ak by nepripadlo Božie Narodenie).

Pre pospolitý a pracovitý ľud ťažko, ba nemožné je odbavovať každodenne Hodinky. Preto zkusujeme, že všetci radšej zdržujú sa v stredu a v sobotu od mäsitého pokrmu. Ale zkusujeme i to, že túto zdržanlivosť pokladajú si za povinnosť všetci údovia Bratstva, menej prísni tak, ako aj prísnejší, ako čoby tá zdržanlivosť nevyhnute patrila k pochopu škapuliarstva; alebo všetci či povedome, či nepovedome túžia za milosťou, aby hneď v prvú sobotu po skonaní svojom boli vyslobodení z očista. Milosť je to zaiste veľká, a malinkej zdržanlivosti tej veru hodná, hoci netýka sa ona všetkých, ale len tých, ktorí by radi odbavovať Hodinky, ale nemôžu.

Odrádzať od toho, alebo neschvaľovať takúto peknú obýčaj, to veru nemožno, ani neslobodno; tým menej, lebo údovia svedomitejšie zachováajú aj iné prikázané pôsty, ako im je to predpísané. Len toľko podotýkam, že táto zdržanlivosť nie je prikázaným pôstom. Cir-

kevný prikázaný pôst záleží v tom, že pôstnym pokrmom raz za deň smieme sa nasýtiť; zdržanlivosť od mäsitých pokrmov však záleží v tom, že pôstnym jedlom môžeme sa i viac ráz nasýtiť za deň. Od údov Svätého Škapuliara požaduje sa len toto posledné. A ani to nepožaduje sa pod hriechom. Áno, keď by brat, alebo sestra boli pozvaní na nejaké posedenie, na hostinu, alebo na obed, na večeru, alebo by cestovali v stredu, alebo v sobotu, a nedostali by iného pokrmu mimo mäsitého; alebo ak by sa museli obávať, že by iným boli na prekážku a nepríležití, a že ich zarmútia, alebo zahanbia, alebo že sa iní rozhnevajú, alebo pohoršia, vtedy zdá sa lepším byť, k väčšej sláve Božej mäso požívať, a nemusia sa obávať, žeby sa pozbavili milosti sobotnej. Keby však na stole bol aj pôstny pokrm, alebo ľahko ho dostať, a obavy niet pred prekážkou a pohoršením: vtedy nieto dosť príčiny zdržanlivosť nezachovať.

Podobne ospravedlnení sú tí, ktorí postavení sú pod moc druhého, ako manželka pod mocou manželovou, dietky pod mocou rodičov, čeliadka pod mocou pánov a gazdov, ak by videli, žeby zdržanlivosťou proti ich vôli konali. Podobne sú ospravedlnení chorí a matky, ktoré koja.

— Mimo takýchto okolností prísnejší učitelia nedovoľujú v stredu a v sobotu užiť ani polievku a stravy mäsitej; miernejší však považujú aj to za dovolené.

Na pokon odpovedám na otázku, či mimo týchto, tu spomenutých povinností, alebo namiesto nich, povinní sú údovia Bratstva Svätého Škapuliara modliť sa sedem Otčenášov a sedem Zdravas' Maria. Odpoveď: nie.

Toto sú teda, najmilší bratia a sestry Sv. Škapuliara, pravidlá vášho Bratstva a povinnosti vaše. O tomto jarme preblahoslavenej Panny Marie právom môžeme povedať s jej Božským Synom, že „jarmo moje je sladké, a' bremeno moje je ľahké.“ (Mat. 11, 30.) Ľahké je, a keď ho s chuťou, s veselosťou a s ochotou nosiť budete, stanete sa účastnými darov a pokladov veľkých, nebeských.

Nasledujú niektoré užitočné otázky a odpovede o Škapuliari Karmelitánskom.

1. Od koho majú bratia a sestry svätý Škapuliar prijať, aby sa mohli stať údmi Bratstva?
— Od niektorého kňaza, alebo z rehole Kar-

melitánskej, alebo od iného, ktorý však má plnomocenstvo od vrchného z rehole Kar-melitánskej.

2. Čo majú zachovať bratia a sestry toho dňa, keď Škapuliar prijímajú? — Ak by mali ťažký hriech, majú sa vyspovedať, najsvätejšiu Sviatosť oltárnu prijať a modliť sa za povýšenie Cirkvi svätej, za pokoj a svornosť kráľov a kniežat kresťanských, za poníženie nepriateľov Cirkvi svätej, za Náместníka apoštolského a za celý duchovný stav, čo na krátko hovoríme „*na úmysel Cirkvi svätej*“ (toto je ten úmysel Cirkvi svätej, aby boli účastní plnomocných odpustkov, ako na str. 24).

3. Či neprítomný môže sa dať zapísať do Bratstva? — Neprítomný nemôže byť zapísaný, lebo neprítomnému nemôže kňaz položiť sv. Škapuliar na hrdlo. A rozhodne kňaz musí nám položiť Škapuliar na hrdlo.

4. Ako a kde sa má nosiť svätý Škapuliar? — Úctive, na hrdle, aby jedna polovica prišla na lopatky, lebo od lopatky, latinsky scapula, dostal meno; dovolené je nosiť aj škapuliarsky agnusek. (Nemá sa nosiť vo vačkoch, alebo v šatách zašitý).

5. Keď by sa šnúrka, alebo tkanica zodrala,

čo sa má urobiť? — Inú si prišiť.

6. Keby sa vám Škapuliar celý zodral, alebo ztatil, čo činiť? — Iný pohotove mať a na hrdlo vziať; lebo keby niekto sv. Škapuliar vo dne i v noci až do smrti nenosil, odpustkov a milostí na ten čas zbavený býva.

7. Či musí byť nový Škapuliar vždy posvätený? — Na získanie nadaní, milostí a odpustkov nie je to potrebné.

8. Keby niekto za dlhší čas Škapuliar nenosil, lebo nemohol iného dostať, pre chudobu, alebo pre inú príčinu, alebo keď nový zasa dostane, môže si ho sám na hrdlo zavesiť? — Môže, lebo Bratstva sa nezriekol.

9. Keby niekto svojvoľne, alebo z potupy Škapuliar odhodil, či zasa môže svojou vôľou, pohnutý pokánim a ľútosťou, sám sebe ho na hrdlo zavesiť, aby zasa bol účastným odpustkov a milostí Bratstva? — Nemôže; musí o to žiadať znova splnomocneného kňaza; lebo odhodiac svojvoľne a dobrovoľne Škapuliar, učinil, akoby sa bol Bratstva zriekol a z knihy Bratstva vymazal, a nijakých nadaní a milostí účastným byť nechcel; a preto musí byť do Bratstva znova prijatý.

10. Akej farby má byť Škapuliar Karmelitiský? — Gaštanovej, hnedej, lebo tejto farby

Karmeliti až podnes užívajú.

11. Či je potrebné, aby na Škapuliari prišitý bol obrázok blahoslavenej Panny Marie? — Nie je potrebné, lebo ani sami Karmeliti ho nemajú: ale jednako je vecou chvalitebnou, lebo služobníci Boží majú v tom veľké potešenie.

12. Či je dovolené alebo Hodinky blahoslavenej Panny Marie sa modliť, alebo od mäsitých pokrmov sa zdržovať; alebo raz Hodinky odbaviť, raz od mäsitých pokrmov sa zdržovať? — Nie je dovolené: kto vie čítať, musí každodenne Hodinky odbaviť, a neučiní tomu zadosť zdržovaním sa od mäsitých pokrmov. Keby ale niečo modleniu sa Hodiniek prekážalo, vtedy je povinnosťou namiesto Hodiniek od mäsitých pokrmov sa zdržovať.

13. Ako je to, že ustanovuje sa zdržanlivosť od mäsitých pokrmov aj na sobotu, keď predtým, čo starší ešte v dobrej pamäti majú, i tak bola zdržanlivosť od mäsa prikázaná, ako sa to dosiaľ modlíme v päťoro cirkevných prikázaniach? — V niektorých krajinách alebo cez celý rok, alebo za istý čas bolo dovolené v sobotu mäso požívať, ako teraz aj u nás; ohľad bol teda braný viac na také krajiny.

Ak sa kto modlí aj Hodinky, aj zdrží sa od

mäsa v stredu a v sobotu, obsiahne 300 dní odpustkov, ako na str. 26. — A tých odpustkov bývajú účastní i tí, ktorí čítať nevedia, a povinní sú v tých dňoch zdržať sa od mäsa.

Kto však ani to zachovávať nemôže, kto teda nevie sa modliť ani Hodinky Panny Marie, ani od mäsitých pokrmov sa zdržať nemôže, ako je to spomenuté na str. 35 — 36, ten môže žiadať od svojho spovedníka, aby sa mu to premenilo na iný dobrý skutok. Spovedníci premenia to, ako to už mnohým premenili, tak že v ktorom týždni sa bratia a sestry od mäsitých pokrmov zdržať nemohli, museli sa v tom týždni každodenne modliť niekoľko (1—2) Otčenášov a Zdravas' Maria a iné dobré skutky konať.

A odtiaľto azda pochádza mýlka, že sa mnohí domnievajú, akoby vôbec stačilo pre všetkých bratov a sestry, pomodliť sa každodenne sedem Otčenášov a sedem Zdravas' Maria; alebo vôbec: že toto všetkých viaže a že inej povinnosti ani nemajú. To je nie dosť pre tých, ktorí vedia čítať a ktorí sa môžu od mäsa zdržať. Menej prísnych, ktorí výsadu sobotnú nezachovávajú, vôbec netýka sa vysvetlenie ani o Hodinkách, ani o zdržanlivosti sa od mäsa,

ani o premene zdržanlivosti na modlenie sa sedem Otčenášov a sedem Zdravas' Maria.

Príklady.

Keď uvažujeme o takých veľkých a obzvláštnych milostiach a odpustkoch, možno dúfať, že ani jedného brata alebo sestry nebude, ktorému by sa tiažilo plniť tie malé povinnosti, najmä keď si všimne veľkých milostí a dobrodení, ktoré obsahuje výsada sobotná a ktoré milosti Panna Maria nielen sľúbila, ale vskutku aj plnila, ako to mnohé príklady dosvedčujú, z ktorých niektoré tu uvediem.

V meste Toledo, v Španielsku, bola istá dievka, menom Hieronyma z Herera, ktorá, hoci mladá, jednako s obzvláštnou pobožnosťou k svätému Škapuliaru zdržovala sa každú stredu a sobotu od mäsitých pokrmov. Keď potom do ťažkej choroby upadla, za dlhý čas ležala nemá a nepohnutná. Hoci okolostojáci ju často pohybovali, ona vždycky svoju tvár k stene obracala. Zdalo sa, akoby na niečo radostne hľadela. Keď k sebe prišla, rozprávala, že videla blahoslavenú Pannu Mariu, ktorá sa jej ukázala, a k najväčšej radosťi a potešeniu jej sľúbila,

že na budúcu sobotu rozlúči sa s týmto svetom, a podľa výsady sobotnej hneď do nebeskej radosti príde. Ako Panna Maria chorej povedala, tak sa i stalo. (Specul. Ord. Carm. n. 2409).

O istej grófke sa rozpráva, že veľmi verne ctíla blah. Pannu Mariu Karmelitánsku, a keď raz na kázni očula, že tí, ktorí sv. Škapuliar bohobožne nosia a v ňom umierajú, z múk očistcových vyslobodení bývajú hneď v sobotu po svojej smrti, a že to je i výsadou pápežskou potvrdené každodenne pobožne si žiadala, aby v niektorú sobotu umrela. Na orodovanie preblahoslavenej Rodičky Božej to aj obsiahla, a Škapuliarom z múk očistcových bola vyslobodená ešte v tú sobotu. Toto ona, keď sa istému rehoľníkovi po smrti ukázala, vyjaviła, a kázala to svojej dcére oznámiť, ktorá neprestávala sa za matku modliť. (Philocalus Caputus n. 2410).

Pri Neapoli, v meste Kafforii smrteľne ranil istého mládenca jeho protivník a vhodil ho do hlbkej studne kamením zahádzanej. Mládenec žil tam osem dní bez pokrmu a nápoja a potom sv. Škapuliar ho odtiať bol vyslobodil.

Pri Kolíne istý robotník pri kopaní hlbokých

základov pre slávny kláštor bol zemou zasypaný : Škapuliarom blahoslavenej Panny Marie bol pri živote zachovaný. Áno, i sám Škapuliar za veľa rokov v hrobe pochovaný, nájdený bol neporušený.

Pomahal sv. Škapuliar z nebezpečného vlnobitia morského; inokedy, keď sa lode stroskotaly, plavci, ktorí nosili svätý Škapuliar, od utopenia zachránení boli. — Tu zasa malé dietky, zahnané na mlynské kolesá, vyšly bez úrazu; podobne do rieky Loire, padol istý chlapec, na dno sa pohrúžil, tam tri dni ležal, a jednako živý a zdravý vytiahnutý bol. Áno, tí nehodní, ktorí zo zúfانlivosti sami chceli sa utopiť, Škapuliarom od zlého úmyslu odvrátení boli.

V ohni často ukázala svoju moc blahoslavená Panna Maria sv. Škapuliarom, ba často ani hromobitie nemohlo uškodiť údom Bratstva. I požiar týmto rúchom, ako vodou uhasený bol. Svedectvo môže nám vydať mesto Salernum, v ktorom taký hrozný požiar zúril, že celé mesto malo mu podľahnúť. Na tretí deň istá pobožná žena sňala s hrdla posvätený Škapuliar a do ohňa vrhla, a oheň hneď, ako nejakou hojnou rosou nebeskou uhasený bol. A

čo divnejšieho ! Ten istý Škapuliar v žeravom popole našiel sa neporušený.

Ďalšie príklady.

Zachránenie umierajúceho.

V Amerike podľa hodnoverných misionárskych novín udal sa tento pekný príbeh :

Istý pán Mak Gill vybral sa na Veľký piatok do mestečka Gaineville (vyslov Génsuil) tým úmyslom, že tam bude stráviť veľkonočné sviatky. Dojdúc ta, dozvedel sa, že tu nieto ani kostola, ani kňaza; iné mestečko však, kde by bol mohol pristúpiť k svätej spovedi, bolo veľmi ďaleko. Ubytoval sa teda v hostinci, a ostal tam niekoľko dní. Hneď na druhý deň zpozoroval, že do jednej izby veľa osôb prichádzalo a zas odchádzalo. Dozvedel sa od dievčatka hostinského, že tam leží na smrť chorý mladý človek v suchotách. Navštívil ho aj on, a nakoľko mu nebolo náhlo, chorý však bol jeho návštevám povďačný, sedával mu pri posteli, a preukazoval mu dobré služby: poopravil mu pod hlavou, podal mu vodu, liek atď. Rozprával sa o všeličom, ale schválne vyhýbol rozhovoru o náboženstve, lebo sa pozdával, že chorý je protestantom.

Večer, keď pán Mak Gill mal odcestovať, navštívil chorého ešte raz, a keď sa mal lúčiť, podvihol ho ešte raz na posteli, pričom na svoje veľké prekvapenie spozoroval, že mladý človek okolo hrdla má Škapuliar. Následkom toho ostal tam ešte, a na druhý deň ráno spýtal sa chorého, či je katolíkom. „Ja nie som nič“, odpovedal chorý; „moja matka bola katolíčka, ale odumrela ma maličkého. Kým žila, chodil som do kostola, aj do nedeľnej školy, od toho času však nepočul som o náboženstve ničoho. Môj otec má hostinec pre námorníkov, a môžete si domyslieť, medzi akými ľuďmi som vyrástol. V nemocnici, kam ma dali, keď som ochorel, opatrovala ma milosrdná sestra, a táto dala mi tento Škapuliar. Keď som sem odchádzal, prosila ma, aby som ho nosil, že mi môže byť na osoh. K vôli nej nosil som ho od toho času, lebo bola ku mne láskavá, a budem ho i ďalej nosiť, či dostanem sa domov, či nie.“ Na moju otázku, či by nemal rád kňaza, privolil vďačne, dodajúc, že zväčša pozabúdal všetko, čomu sa bol naučil z náboženstva katolíckeho, ale keď by mal pristúpiť ku niektorému vyznaniu, že by volil cirkev matky svojej. Pán Mak Gill poznal, že

času na odkladanie' nieto, lebo chorý očividome hynul. Telegrafoval teda do najbližšieho mesta pátrovi, ktorý na druhé ráno došiel, ponáhlal sa do izby ku chorému, poučil ho, vyspovedal ho, dal mu prijímať, i posledné pomazanie, a chorý vypustil na druhý deň dušu.

Či je toto nie patrným znakom, že Panna Maria neopustí ani najposlednejšieho služobníka svojho? Keby ten mladý muž nebol nosil Škapuliar, bol by v hriechoch svojich zomrel. (Katholisches Missionsblatt Nr. 15, 1884).

Spása v nebezpečenstvách.

1. Vo Francúzsku v Besansóne, v kráštore sv. Magdaleny je ctihodný obraz blahoslavenej Panny Marie, menovanej obyčajne Našej milej Panej milosrdnej. Úcta, už predtým tomu obrazu preukazovaná, zväčšila sa jeho zázračným vyslobodením z požiaru. Keď roku 1624 celý kláštor vyhorel, našli obraz v popole bez všetkého úrazu; ani len závoj, ktorým bol zakrytý, nechtyl sa, hoci drevená kaplnka, v ktorej obraz stál, celá zhorela.

2. Potôčik, menom Lenno rozvodnil sa v ustavičnej prške roku 1647; zatopil polia a lúky,

sobral vinice a domy, tak že už aj drahne ľudí a dobyťka zahynulo. Na brehu toho potôčka leží mesto Roveredo, v Tyrolsku, na talianskych hraniciach. — Celý kraj bol jedno more, a z okolitých dedín utekali ľudia s holým životom. Ale ani život nebol istý, lebo hrozil hlad a iné nebezpečenstvo, ak nedôjde náhla pomoc.

Nebezpečenstvo rástlo každou chvíľou, lebo mesto bolo obtočené so všetkých strán. Držaly sa verejné pobožnosti a procesie, aby sa nebo smilovalo; ale zdalo sa neúprosným, a vody neubúdalo, ba pribúdalo. Tu vzal páter Hieronym de Dominio, predstavený tamojšieho Karmelitánskeho kláštora, z vnuknutia Božieho a hlboko pohnutý všeobecným nárekom, posvätený Škapuliar; napomenul k dôvere v Bohu a v preblahoslavenú Pannu Mariu, šiel s mníchmi a so zástupom ľudu ku valiacej sa vode, modlil sa k Bohu a ku preblahoslavenej Panne, aby preukázali v tomto najväčšom nebezpečenstve, že svätý Škapuliar je „spásou v nebezpečenstvách,“ i hodil ho do vĺn pred očami všetkých s pevnou vierou a dôverou. Vo chvíľke musely tieto pocítiť moc mariánskeho rúcha a dôvernej modlitby; lebo hneď upadla voda a

upadala pravidelne, až vrátila sa do svojho riečišťa, (Mar. Blüt. 2. Heft. 1880).

Nos vždy svoj Škapuliar!

Raz prezeral istý páter (P. Leblene) v jezuitskom kláštore, pri ktorom bola aj škola, ložnicu, a našiel istého chlapčeka kľačať pri svojej postielke. Na otázku, prečo si ešte nefahol, odpovedal chlapček, že si dal vrátnemu poobšívaj svoj Škapuliar, ktorý ešte nedostal, a že neopováži sa ľahnúť si, aby bez Škapuliara nezomrel. „Neboj sa, dieťaťko moje,“ odpovedal páter, „zajtra dostaneš svoj Škapuliarik, ľahni si len a spokojne spi.“ „Otče, nemôžem ísť spať, lebo azda ešte tejto noci zomriem,“ a pritom vyhrkly mu slzy. Pohnutý ide láskavý páter k vrátnemu a sám doniesol chlapčekovi Škapuliar. Dieťa sa uspokojilo, bozkávalo Škapuliar a zaspalo.

Ráno zbadá páter, že chlapček nevstáva; volá na neho; chyťí ho za ruku; — chlapček bol mŕtvý. Milé chlapča zomrelo v noci a bozkávalo Škapuliar, kým nezaspalo. Vezmime si aj my tú dobrú obyčaj, pred spaním bohabojne bozkávať svätý Škapuliar a prosiť Pannu Mariu

o milosť, aby sme s ním mohli aj zomrieť. Neskladajme ho nikdy a pod nijakou zámkou, lebo s ním spojený je nekonečný prospech, lebo ním máme právo na jej ochranu. (Mon.-Ros. 2. Heft, 1883.) (Všetky tri príklady vyňaté sú z „Hundertfünfzig Marien-Gesch.“ Dr. Jozef A. Keller. Mainz 1886,) str. 46 . .)

Podobných príkladov je veľa, ako boli vojaci ochránení svätým Škapuliarom vo vojne pred guľkami; ochránení ľudia, keď ich mali poklať voly atď. Vynechám iné mnohé príklady, ktorých je bez počtu, lebo v tejto malej knižke ich nemôžem všetky pospomínať. Už z toho poznávame, ako verne plní svoj sľub preblahoslavená Panna Maria Karmelitánska, a ako rada preukazuje svoje milosrdenstvo bratom a sestrám tohoto Bratstva, i v mukách očistcových, i v iných nebezpečenstvách duše i tela, ak len aj oni svoju povinnosť vykonávajú.

To všetko bezpochyby bolo príčinou, že všetky stavy svätý Škapuliar si ctily, tak že ho sami pápeži, biskupi, cisári, králi, kniežatá a mnohí hodnostári nábožne nosievali. Medzi pápežmi nosili ho : Rehor XIII., XIV., Klement VIII., Lev XI., Pavel V., Urban VIII., Innocenc X., Alexander VII., ktorý (ako dosvedčuje jeho

spovedelník, páter Baptista Gancelotus S. J.) dňa svojho korunovania, ktoré bolo vo stredu, hoci bol celkom ukonaný, jednako od mäsitých pokrmov sa zdržoval. Lev XI. ale, keď ho korunovali, a prelát, ktorý pápeža obliekal, s kardinálskym rúchom chcel mu spolu aj Škapuliar s hrdla stiahnuť v domnienke, že pápežské rúcho všetko iné rúchu prevyšuje. Lev to nedopustil a povedal „Nechaj mi Mariu, aby mňa nenechala Maria.“ (Clavis aurea n. 346).

Medzi cisármi boli Ferdinand II. a III., Ferdinand IV., kráľ rímsky, Leopold I., Jozef I., Karol VI. Ale aby knižočka táto pri svojej krátkosti zostala, nič neuvádzam o pohlaví ženskom i tak bohabojnom; nič o kráľoch španielskych, francúzskych, poľských atď., o rozličných rehoľníkoch, ktorí boli týmto mariánskym štítom ozbrojení. Zostáva skutočnosťou, že si ho všade, po všetkých stranách a končinách širého sveta veriaci v Krista Pána ctia a pobožne nosia. Všetko to, čo sme dosavád, povedali, mohlo by každého pravoverného kresťana povzbudiť, aby sa odovzdal pod takú veľkú ochranu Rodičky Božej a jej milosť očakával.

Toto všetko nech slúži ku cti preblahoslavenej Panny Marie Karmelitánskej, k vyvýšeniu jej

sv. Škapuliara a bratom a sestrám k duševnému úžitku.

Spôsob,

ktorým obetuje sa blahoslavenej Panne Marii ten, kto svätý Škapuliar na seba prijíma a čo sa môže často modliť, najmä na sviatky Panny Marie.

Ó, najsvätejšia Panna a Matka Božia, Maria! Ja M. M., biedny(a) hriešnik(ca), hoci nie som hoden(á), aby som prijatý(á) bol(a) do počtu služobníkov(íc) Tvojich : jednako v dobrotivosť Tvoju silne dúfajúc(a), Tebe sa ľúbiť a Tebe slúžiť horlive chcem : vyvoľujem si ťa dnešného dňa v prítomnosti anjela strážcu za svoju Patrónku a Orodovnicu. A preto zaväzujem sa Ti dnes a prisľubujem, že Ťa nikdy neopustím, ani svojim podriadeným nedopustím ani hovoriť, ani konať, čo by proti Tvojej cti bolo; ale radšej vo všetkých svojich rečiach a skutkoch česť a chválu Tvoju vyhľadávať usilovať sa budem. Preto, ó, najsvätejšia a najdobrotivejšia Matka, prosím Ťa pre predrahé zásluhy Tvojho najmilšieho Syna, Krista Ježiša, prijmi ma za svojho syna, (svoju dcéru); stoj pri mne v každej potrebe a úzkosti; ukáž sa mi milostivou a lútosťou Matkou; buď mi v tomto

plačlivom údolí mojim potešením cez celý čas môjho života, najmä ale v hodinu smrti a skonania môjho. Amen.

Pobožné vzdychy pri pobožkaní sv. Škapuliara, ráno a večer, alebo aj inokedy.

Ó, Maria, ozdoba rehole Karmelitánskej,
ochráň ma svätým Škapuliarom od úpadku
do zlého.

Za živa ochráň ma od všetkej úzkosti,
po smrti doveď ma do večnej radosti. Amen.

Hodinky

o nepoškvrnenom počatí najčistotnejšej Panny
Marie.

Hodinka ranná.

V. Ústa moje prespevujte Panne!

R. Marii chválu vzdávajúte.

V. Pani svätá, na pomoc mi prispej!

R. Pred nepriateľmi mojimi ma chráň!

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému, ako
bolo na počiatku nech tak bude aj teraz, i
vždycky, i na veky vekov. Amen.

Hymna.

Zdravas' buď, Pani svätá,

Kráľovná anjelská,

ó, Panna nad pannami,

Dennica nebeská!

Zdravas' plná milosti,

svetlosť Božia jasná:

Nože svetu pomáhať

pospeš, Panna šťastná.

Pred vekmi Ťa Pán zvolil,

prv, než čo iného:

Bys' bola Matkou Syna
Jeho jediného.

A ten, čo všetko stvoril,
I Teba okrášlil :
Od hriehu Adamovho
Zachovať Ťa ráčil.

V Vyvolil ju Pán Boh a predzvolil.

R V stánku svojom príbytok jej učinil.

V Pani, vyslyš modlitbu moju !

R A volanie moje k Tebe príď !

Modlitba.

Svätá Panna Maria, Kráľovná nebeská, Matka Pána nášho Ježiša Krista a Pani sveta, ktorá nikoho neopúšťaš a nikým nepohrdaš, na mňa shliadni, Panna dobrotivá, očami milosti, a vypros mi u svojho milého Syna odpustenie všetkých hriechov, aby som, pobožnou myslou Tvoje sväté počatie teraz sebe pripomínajúc, potom večného blahoslavenstva dosiahol štedrosťou Pána nášho Ježiša Krista, ktorého si Ty, Panna prečistá, porodila, a ktorý s Bohom Otcom i s Duchom Svätým žije a kraľuje v Trojici dokonalej, Boh požehnaný na veky vekov. Amen.

V. Panĕ, vyslyš modlitbu moju!

R. A volanie moje k Tebe príd'!

V. Vďaky vzdávajme Pánu!

R. Buď Bohu chvála!

V. A duše všetkých verných zomrelých
pre milosrdenstvo Božie nech odpočívajú v
pokoji!

R. Amen.

Hodinka prvá.

V. Pani svätá, na pomoc mi prispej!

R. Pred nepriateľmi mojimi ma chráň!

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému, atď.

Hymna.

Zdravas' buď, múdra Panna,

Schránka Bohu vzácna:

Siedmi stĺpmi zdobená,

stolom zlatým krásna.

Od všetkých hriechov sveta

zachovanás' bola,

prv než si sa v prečistom

živote počala.

Matkou si všetkých živých,

všetkých svätých brána:

Hviezda si Jakubova,
i anjelská sláva.

Hrozná Zabulonovi,
pluk najudatnejší :
Bezpečné útočisko
buď kresťanskej ríši.

V. Pán Boh stvoril ju v Duchu Svätom.

R. A rozšíril ju nado všetky skutky svoje.

V. Pani, uslyš modlitbu moju !

R. A volanie moje k Tebe príď !

Modlitba : Sv. Panna Maria . atď.

ako na strane 54.

Hodinka tretia.

V. Pani svätá, na pomoc mi prispej !

R. Pred nepriateľmi mojimi ma chráň !

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému, atď.

Hymna.

Zdravas', Archa úmluvy,

a trón Šalamúna :

Dúha na nebi pekná,

rúna Gedeona.

Ker Mojžiša ohnivý,
 ratolesť Árona :
 Brána Božia zavrená,
 plášť medu Samsona.

Tak slušalo na Syna,
 Kráľa nebeského :
 Krorý si ťa vyvolil,
 z národu ľudského.

Aby ani poškvrna
 hriechu škaredého
 v ničom nepoškvrnila
 narodenia Tvojho.

V. Ja na vysostiach prebývam.

R. A trón môj na stĺpe oblakovom.

V. Pani, vyslyš modlitbu moju !

R. A volanie moje k Tebe príď !

Modlitba : Sv. Panna Maria . . . atď.
 ako na strane 54.

Hodinka šiesta.

V. Pani svätá, na pomoc mi prispej !

R. Pred nepriateľmi mojimi ma chráň !

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému, atď.

Hymna.

Zdravas' buď, Panna svätá,
 rodička prečistá,
 chrám si Trojice Svätej
 a nádoba čistá.

Ty si radosť anjelská,
 poklad všetkej krásy,
 záhradou si rozkoší,
 útecha v žalosti.

Palma trpezlivosti,
 cedra poctivosti;
 Ty zem si požehnaná
 bez poškrvny zlosti.

Ty mesto Najvyššieho,
 i východná brána
 Tebe milosť veľiká
 od Boha je daná.

X Ako ľalia medzi trní.

R Tak priateľka moja medzi synmi Adamovými.

Modlitba : Sv. Panna Maria atď.

ako na strane 54.

Hodinka deviata.

✠ Pani svätá, na pomoc mi prispej!

✠ Pred nepriateľmi mojimi ma chráň!

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému, atď.

Hymna.

Zdravas' buď, veža silná

Dávida pevnosti

Miesto si útočišťa

v rozličnom nešťastí.

Tvoje počatie čisté

z rodu presvätého

Moc i silu značilo

draka pekelného.

Ó, žena najsilnejšia,

Abigail prekrásna :

Judit nepremožená,

nad Ráchel si šťastná.

Ráchel spásu Egypta,

Jozefa splodila :

Ty sveta Spasiteľa

šťastne si nosila.

V. Celá krásna si, Priateľka moja.

R. A poškrvny dedičnej nikdy na Tebe
nebolo.

V. Pani, vyslyš modlitbu moju !

R. A volanie moje k Tebe príď !

Modlitbu : Sv. Panna Maria atď.
ako na strane 54.

Dodatok.

V. Pani svätá, na pomoc mi prispej !

R. Pred nepriateľmi mojimi ma chráň !

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému, atď.

Hymna.

Zdravas', Tys' hodinami,
na nich slnce jasné
zpiatky o desať stupňov
postúpilo zase :

Keď sa slovo snížilo,
Telom učené,
v živote Tvojom' svätom
veľmi ponížené.

Toho slnca lúčami
Maria si svieti,
jasá sa jak dennica
vo svojom počatí.

Medzi trním ľalia,
 ľliapeľ hadu tylo,
 krajšie svietiľ, neľ meľiac
 tomu, ľo zblúďilo.

V Ja som uľinila na nebi, aby vyľlo
 slnce nezapadajúce.

R A ako hmľa celú zem prikryla som.

v. Pani, vyslyľ modlitbu moju !

R. A volanie moje k Tebe príď !

Modlitba : Sv. Panna Maria atď.
 ako na strane 54.

Zakonľenie.

V. Obráľ prosbami svojimi k nám Krista
 Jeľiľa !

R. A, odvráľ hnev Boľí od nás !

V. Pani, na pomoc mi prispej !

R. Z rúk nepriateľov ma vytrhni !

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému, atď.

Hymna.

Zdravas' buď, Matka ľistá,
 Kráľovná milostí :

Čo si korunovaná
hviezdami jasnosti.

Nad všetkými anjelmi
si najdôstojnejšia :
Stojiš v zlatom odeve,
Panna najsvätejšia :

Ty si Matka milosti,
nádej všetkým hriešnym,
hviezdou v búrke na mori,
istým liekom chorým.

Brána si otvorená
k nebeskej radosti,
aby sme do nej prišli
Popraj svojej milosti. Amen.

V. Olej rozliaty meno tvoje, Panna Maria.

R. Preto milovníci Tvoji milovali Teba.

V. Pani, uslyš modlitbu moju !

R. A volanie moje k Tebe príd !

Modlitba : Sv. Panna Maria atď.

ako na strane 54.

Napokon.

Pokorne obetujem,
ó, Panna nábožná :

Tieto Hodinky sväte
ku cti Tvojho Mena.

Buď nám v hodinu smrti
na pomoc prítomná :

Ó, presladká Maria.
Amen. Bohu chvála !

Antifóna.

Tento je prút bez kôry a bez všetkej hrče :
čistá bez počiatočného, dedičného hriechu.

V. Ty si, ó Panna, bez poškvvrny počatá
bola.

R. Pros za nás Otca, ktorého Syna si
porodila!

Modlitba.

Bože, ktorý si počatím najčistotnejšej Panny
Svojmu milému Synovi hodný príbytok pripraviť
ráčil, prosíme Ťa, abys', ktorý si z predvidenej
smrti Syna Svojho ju od všetkej poškvvrny za-
chránil, i nám čistým na jej prímluvu k Tebe
sa dostať poprial. Skrze Pána Ježiša Krista,
Tvojho jednorodeného Syna, ktorý s Tebou,
spolu s Duchom Svätým živý je a kraľuje po
všetky veky vekov. Amen.

Litánie

k Panne Marii Loretánskej (300 dňové odpustky).

Pane!
 Kríste!
 Pane!

} Smiluj sa nad nami!

Kriste uslys náš!

Kriste vyslyš náš!

Otče s nebies, Bože,

Synu, Vykupiteľ sveta, Bože,

Duchu Svätý, Bože,

Svätá Trojica, jedon Bože,

Svätá Maria,

Svätá Božia Rodička,

Svätá Panna panien,

Matka Kristova,

Matka Božskej milosti,

Matka najčistejšia,

Matka najčistotnejšia,

Matka nepoškvrnená,

Matka neporušená,

Matka premilá,

Matka predivná,

Matka dobrej rady,

Matka Stvoriteľa,

Matka Spasiteľa,

Panna najmúdrejšia,

smiluj
sa nad
nami !

oroduj za nás !

Budú tam, ó, Pane milý,
večne velebiť Teba.

Modlitba. Bože, všetkých verných,
ako na strane 75,

Litánie za mrtvých.*)

Pane,	}	smiluj sa nad nami !
Kriste,		
Pane,		
Kriste, uslyš nás !		
Kriste, vyslyš nás !		
Otče s nebiés, Bože,	}	smiluj sa nad dušami zomrelých veriacich !
Synu, Vykupiteľ sveta, Bože		
Duchu Svätý, Bože		
Svätá Trojica, jedon Bože,		
Svätá Maria,		} orodujte za duše zomrelých veriacich !
Svätá Božia Rodička,		
Svätá Panna panien,		
Svätý Michal Archanjel,		
Všetci svätí anjeli a archanjeli,		
Všetky sväté blahoslavených duchov rehole,		
Všetci svätí patriarchovia a proroci,		
Svätý Peter a svätý Pavel,		
Všetci svätí apoštoli a evanjelisti,		

*) Pre súkromnú pobožnosť.

Všetci svätí učenáci Pána,
 Všetky sväté neviniatka,
 Svätý Štefan a svätý Vavrinec,
 Všetci svätí mučeníci,
 Svätý Ambróz a svätý Augustin,
 Svätý Andrej a Benedik,
 Svätý Cyril a Metod,
 Všetci svätí biskupi a vyznavači,
 Svätý Benedik a svätý František,
 Všetci svätí mnísi a pustovníci,
 Svätá Anna a sv. Maria Magdalena,
 Všetky sväté panny a vdovy,
 Všetci svätí Boží,

orodujte za duše zomrelých
 veriacich!

My hriešnici,
 Krorý si Marii Magdalene rozhrešenie
 udelil a lotra vyslyšal,
 Ktorý vyvoleným svojim darmo dávaš
 nebe, u ktorého sú kľúče smrti a pekla,
 Abys' duše bratov a sestár, priateľov
 našich od pokút za ich hriechy
 oslobodiť ráčil,
 Abys' duše predstavených a podda-
 ných našich do lona Abrahámovho
 priviesť ráčil.

Teba prosíme, uslyš nás!

Abys' všetkým verným zomrelým od-
 počinutie večné dať ráčil,
 Syn Boží,

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
odpusť nám, Pane !

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
uslyš nás, Pane !

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
smiluj sa nad nami !

Kriste, uslyš nás !

Kriste, vyslyš nás !

Pane,	}	smiluj sa nad nami !
Kriste,		
Pane,		

Otče náš. Zravas' Maria.

Žalm 129. De profundis.

Z hlbokosti volám k tebe, Pane.

Pane, vyslyš môj hlas :

Nakloň svoje uši k hlasu mojej snažnej prosby.

Keby si mal na pozore neprávosti, Pane,
kto obstojí?

Avšak u teba je odpustenie, a pre zákon
tvoj na teba spolieham sa, Pane! Moja duša
očakáva jeho slovo.

Moja duša úfa v Pána.

Od ranného bdenia až do noci, dúfaj, Izraelu,
v Pána; lebo u Pána je sľutovanie: a u neho
hojné vykúpenie.

Áno, on vykúpi Izraela z jeho všetkých ne-
právostí.

Odpočinite večné daj im, Pane, a svetlo
večné nech im svieti.

V. Od brán pekelných —

R. Vytrhni, Pane, ich duše.

V. Odpočiňte v pokoji!

R. Amen.

V. Pane, vyslyš modlitbu moju :

R. A volanie moje k Tebe príď!

Modlitba. Bože, všetkých verných . . .

ako na strane 76.

Modlitba.

Bože, darca milosti a milovníku pokolenia ľudského, prosíme nesmiernu dobrotu Tvoju, aby si duše všetkých zomrelých bratov a sestár Bratstva nášho, ako aj tých, ktorí s nimi príbuzenstvom alebo dobrodením spojení sú, na orodovanie blahoslavenej Panny Marie a všetkých Tvojich svätých k spoločnosti Tvojich vyvolených do večného blahoslavenstva pripustiť ráčil, skrze Ježiša Krista, Pána nášho. Amen.

Modlitba za dušičky. **Obetovanie odpustkov za dušu.**

Všemožúci večný Bože, ktorý z nesmierneho milosrdenstva Svojho nikomu neodpieraš, keď sa k Tebe v čas milosti dôverne utieka; ale z veľkej dobrotivosti Svojej každému láskave udeľuješ, najmä ale tým, ktorí v jednote kresťanskej viery žili a s tohoto sveta odišli: prosím Ťa, príjmi modlitbu moju odo mňa, hriešneho človeka a popraj, aby všetky pobožnosti a dobré skutky, ktoré na dosiahnutie odpustkov som vykonal, platné boly za dušu

M. M., akby ešte v mukách očistcových trpela. Vysloboď ju zásluhami Ježiša Krista, jeho najsvätejšej Matky, Panny Marie a všetkých svätých : a učiň ju účastnou večnej slávy, tak ako i ona si toho žiadala za svojho života na zemi. Amen.

V. Odpočinutie večné daj im, Pane !

R. A svetlo večné nech im svieti !

Duše všetkých verných mocou milosrdenstva Božieho nech odpočívajú v pokoji. Amen.

Pobožnosť ranná.

Keď sa prebudíš zo sna, hovor :

V mene Pána nášho Ježiša Krista ukrižovaného vstávam, ktorý mňa vykúpil svojou predrahou krvou : ráč mňa spravovať, požehnať, chrániť a potvrdiť vo všetkom dobrom skutku, dnes i každého dňa, a po tomto živote biednom priviesť do života večného. Amen.

Požehnaná buď najsvätejšia Trojica, Boh † Otec, Boh † Syn, Boh † Duch Svätý. Amen.

Ďakujem Ti, môj nebeský Otec, pre Ježiša Krista, Syna Tvojho, Pána môjho, že si ma tejto noci pred všelijakou škodou a nebezpečenstvom zachovať ráčil. Prosím Ťa, aby si

ma tohoto dňa ráčil chrániť od hriechov, od všetkého zlého, i pred nepriateľmi mojimi, viditeľnými i neviditeľnými, aby sa Ti všetky moje činy a skutky, áno celý život, ľúbili. Tebe, ó, Pane Bože, porúčam seba samého(ú), svoje telo i dušu a všetko svoje obcovanie i prebývanie; Tvoj svätý anjel buď so mnou, aby nepriateľ nijakej moci nado mnou nemal. Amen.

Ježiš Kristus ukrižovaný buď vo všetkom † myslení, † hovoru a † konaní mojom.

Ó, Bože Svätý, ó, Bože silný, ó, Bože nesmrteľný, smiluj sa nado mnou!

Modlitba k Panne Marii.

Svätá Maria, Matka Božia a Panna nepoškvrnená! Ja M. M., hoci najväčší(ia) hriešnik(ca), ale pohnutý(á) túžbou Tebe slúžiť, volím si Ťa dnešného dňa za obzvláštnu svoju Paniu, Matku a Orodovnicu; sľubujem Ti pevne, že Ťa nikdy neopustím, ani že nič proti Tvojej cti činiť alebo hovoriť nebudem; preto prosím ó, Maria, príjmi ma do počtu služobníkov(íc) svojich; buď mi nápomocná vo všetkých činoch mojich, zachovaj ma vždy pod svojou ochranou a neopúšťaj ma ani v hodine smrti. Amen.

Modlitba ku všetkým svätým.

Svätá Panna Maria a všetci svätí, prihovárajte sa za nás u Pána Boha, aby sme mali pomoc a spasenie od Toho, ktorý žije a kráľuje na veky vekov. Amen.

Modlitba k anjelovi strážcovi.

Anjel Boží, strážca môj,
 ráč vždycky byť ochranca môj,
 mňa vždycky riadiť a napravuj,
 ku dobrému ma povzbudzuj.
 V ctnostiach Ty buď učiteľ môj,
 aby som tak žil, ako chce Boh môj;
 telo, svet, diabla premáhal,
 na tvoj hlas vždy pozor dával,
 vždy svätého obcovania
 pridržal sa do skonania,
 a po smrti v nebi večne
 chválil Boha ustavične. Amen.

Krátke modlitby pri svätej omši.

Obetovanie sv. omše.

Ó, Pane Ježišu Kriste, obetujem Ti túto naj-svätejšiu obeť svätej omše, ktorú spojujem s tými dvoma obeťami, ktoré obetoval si Ty, keď si pri poslednej večeri chlieb na Svoje opravdivé telo premeniť a potom seba samého na oltári svätého kríža Svojmu nebeskému Otcovi na vykúpenie pokolenia ľudského obetovať ráčil; nezavrhní, ó, môj najdobrotivejší Ježiš, túto moju obeť, ale ráč ju prijať od mňa nehodného (nehodnej) k Svojej najväčšej cti a chvále a k môjmu duševnému spaseniu, a za M. M. Amen.

Modlitba k blahoslavenej Panne Marii.

Ó, Maria, Matka milosrdenstva! Z hlbín svojho srdca utiekam sa k Tebe a žiadam ponížene, ako si Ty Svojmu Synovi, na kríži visiacemu, prítomná bola a s ním tú nepoškvrnenú obeť jeho tela a krvi na vykúpenie sveta Otcu nebeskému obetovala: aby si tak mne a všetkým, i tu, i po iných všetkých kresťanských katolíckych miestach pri obeti

svätej omše dnešného dňa prítomným, prítomná a nápomocná bola, aby som ja i oni Tvojím orodovaním najhodnejšiu a najpríjemnejšiu obeť najsvätejšej Trojici vykonať a k nášmu dušnému spaseniu hojné úžitky ob-
siahnúť mohli. Amen.

Modlitba pri začiatku svätej omše.

Ó, najdobrotivejší Ježiš! Pamätajúc na sľub, ktorým si prisľúbil, že v ktorú hodinu hriešnik bude na Teba volať a vzdychať, chceš ho uslyšať: poníženým srdcom vzdychám k Tebe a vyznávam sa Ti, že mám nad sebou samým (samou) ošklivosť, lebo som Tvoju najvyššiu velebnosť a nekonečnú dobrotivosť toľkými ťažkými hriechmi obrazil(a), za všetky svoje hriechy, ktoré som myšlienkami, slovami a skutkami a opustením dobrého proti Tebe, ó Ježiš môj, spáchal(a); a to jedine preto ľutujem zo skrúšeného srdca, lebo som nimi Tvoju najvyššiu dobrotu obrazil(a), a chcem radšej všetky úzkosti a nešťastia, áno i smrť podstúpiť, než Teba, ó, Bože môj, napotom nejakým hriechom, najmä ťažkým hriechom dobrovoľne obraziť; lebo Ty si ten, ktorého povinen(á) som a chcem milovať, áno

i teraz milujem, a potom vždy milovať usilovať sa budem. Preto teraz, ó, Bože môj, keďže bez Teba nič stáleho, nič svätého nieto, rozmnož nado mnou Svoje milosrdenstvo a popraj mi, aby som Tvojou milosťou v svojom predsavzatí mohol(a) byť posilnený(á) a vždycy po ceste Tvojich prikázaní pokračoval(a), Teba jedine v svojom všetkom myslení a konaní vyhľadával(a) a stále v Tvojej láske zostával(a). Amen.

Modlitba pri obetovaní.

Príjmi, ó, najsvätejšia Trojica Božia, túto obeť, ktorú Tebe rukami Tvojho kňaza obetujem za seba, najmizernejšieho(šiu) hriešnika(cu), a za svoje mnohé hriechy, ktorými som v slovách, v skutkoch a v myšlienkach proti Tebe zhrešil(a): odpusť mi, ó, Bože môj, spáchané hriechy moje a uchovaj ma od budúcich. Amen.

Modlitba pred pozdvihovaním.

Ó, Stvoriteľ a Vykupiteľ môj, Tebe dobrorečím a ďakujem za najúprimnejšiu pamiatku, ktorú si nám ráčil zanechať v Oltárnej

sviatosti. Prosím Ťa pre premenenie chleba a vína na Tvoje opravdivé telo a krv, a pre premenenie hnevu Božieho na milosrdenstvo, ktoré sa stalo v čas Tvojho ukrižovania a smrti: ráč mňa a všetkých hriešnikov obrátiť a všetky moje skutky na dobrý cieľ a koniec sporiadať.

Pri pozdvihovaní Tela Božieho.

Pozdravené buď, opravdivé telo, ktoré si sa narodilo z Marie Panny, trpelo si pre človeka a umrelo si na dreve svätého kríža. Ó, milostivý, ó, dobrotivý, ó, presladký Ježiš, Syn Marie, smiluj sa nado mnou a udeľ mi, aby som tak, ako som teraz Teba pod spôsobom chleba videl(a), keď prídeš súdiť, mohol(a) Teba bezpečne a radostne uzrieť v sláve Tvojej velebnosti. Priprav vo mne, ó, Bože, čisté srdce a obnov vo mne spravедlivého ducha. Neodháňaj ma zpred tváre Svojej, a Ducha Svätého Svojho neodnímaj odo mňa. Ráč mi navrátiť radosť spasenia Svojho a Duchom prvotným utvrd' ma. Chcem aj bezbožných na Tvoju cestu priviesť.

Pri pozdvihovaní kalicha.

Buď pozdravená, ó, predrahá krv, ktorá si sa z boku môjho Pána vyliala a všetky poškrvny hriechu obmyla: obmy, posväť a zachovaj dušu moju k večnému životu.

Tvoja svätá krv, ó, Ježiš, buď mi odpustením a zaplatením všetkých hriechov. Tvoja krv buď mi posilnením, rozmnožením a zachovaním viery, nádeje a lásky, a všetkých ctností a milostí. Táto Tvoja svätá krv nech je na úžitok všetkým dušiam, najmä ale tým, za ktoré som povinný(á) modliť sa.

Ó, najmilší Ježiš, obmy ma v Svojej najdrahšej krvi od všetkej poškrvny; a vyliatím tej krvi popraj mi, aby som odumrel(a) celému svetu, všetkým hriechom, neprávostiam a neporiadnym žiadostiam, ale ohňom Tvojej lásky zapálený(á), Teba samého miloval(a) a v Tebe samom živý(á) bol(a). Amen.

Pri prijímaní.

(Duchovné prijímanie.)

Ó, najmilší Ježišu Kriste! Silne verím a uznávam, že tu na oltári s telom i krvou oprav-

divý a prítomný, ako živá obeť, obetovaný bývaš, ktorý si sa pre mňa narodil, trpel, na oltári svätého kríža za mňa si sa obetoval a umrel. Teba teda, môjho Pána a Vykupiteľa, ctím a chválím; poníženým srdcom a skrúseným duchom padám na zem pred Tvoju velebnosť: nezavrhní ma, ó, Bože môj, a nezavrhní túto moju poníženosť, lebo si tu nie sudcom, ale najmilostivejším Vykupiteľom a lekárom, ktorý všetky neduhy a ťažkosti mojej duše uzdravuje, vie, chce a môže uzdraviť. Preto teraz v Tvoju nevysloviteľnú múdrosť, všemožúcnosť a dobrotivosť celú svoju nádej skladám a touto nádejou dúfam pre Tvoje nekonečné zásluhy odpustenie všetkých svojich hriechov, ktorými som Teba, najvyššiu dobrotu, obrazil(a); je mi toho srdečne ľúto. Touto nádejou dúfam tiež, že mne udelíš veľa milostí podľa Svojej najsvätejšej vôle a úžitku duše mojej; ktoré, aby si mi udelil, najmä ale milosť M. M. (tu vyslov svoju žiadosť), ponížene žiadam od Teba, ó, Bože duše mojej a jediná dobrota moja. Pri(a) by som si, aby Teba všetko stvorenie so mnou milovalo, ctilo a chválilo tak, ako si hoden milovania, ctenia a chválenia: a preto, nakoľko toto je teraz moja jediná

žiadosť, z lásky k Teba seba samého(ú) a všetko, čokoľvek mám, Tebe obetujem a ďakujem Tebe, ó, nekonečná dobrota, za všetko dobrodenie a nič iného viacej nežiadam, než aby som jedného ducha s Tebou bol(a). A keďže nie som hoden(á), dnes Teba pod spôsobom chleba prijať (čo si však veľmi žiadam), jednako popraj mi, aby som sa celý(á) v Tebe premenil(a), tak, aby som živý(á) bol(a), ale nie už viac ja, ale aby si Ty, ó, najmilší Ježiš, vo mne žil. Amen.

Pri Ite Missa est.

Odriekam sa satanáša a pridržam sa Teba, Kriste, ktorý si cesta, pravda a život. Ukáž mi, ó, Pane, cestu Svoju, a nauč ma za Tebou kráčať. Zadrž môj beh na Tvojich chodníkoch, aby môj krok s nich nesklzol. Od náhlej a nenadálej smrti a od prístupu nepriateľov teraz i v hodinu smrti mojej ochráň ma, Bože Otec, Syn i Duch Svätý. Amen.

Modlitba sv. Augustína po sv. omši.

Ó, najdobrotivejší nebeský Otec, ráč sa teraz smilovať nado mnou, lebo, čo som najobzvlášť-

nejšieho našiel(a), Tebe som pobožne obetoval(a); čo som najzvláštniešieho a najjasnejšieho našiel(a), Tebe som ponížené predložil(a). Odoslal(a) som Ti Tvojho osláveného Syna, ktorý je medzi Tebou a mnou prostredníkom; preto ak by si odo mňa, ako to i zaslúžim pre svoje neprávosti, Svoju tvár odvrátil: jednako shliadni na mňa milostive pre lásku Svojho najmilšieho Syna; lebo všetku bezpečnosť môjho dúfania a nádeje v jeho predrahej krvi mám, ktorú On pre nás a pre naše spasenie vyliat ráčil. V ňom sa posilňujem a v ňom dúfajúc, žiadam prísť k Tebe, ó, nebeský Otec, nie síce mojou, ale tou spravедlnosťou, ktorú mám z Tvojho Syna, Pána nášho, Ježiša Krista. Ó, Otče, ktorého si pre moje hriechy ubíť ráčil, je nevinný, hoci je Tvojím najmilším Synom, v ktorom si mal veľké zaľúbenie. Shliadni teraz na môjho Výkupiteľa a Spasiteľa, a neodvrhni ma, Svoje stvorenie. Shliadni, ó, najdobrotivejší Otec, na Svojho najmilosrdnejšieho Syna, ktorý toľko pre moje hriechy trpel, a odpusť mi moje neprávosti, ktorý žijes a kraľuješ na veky vekov. Amen.

Chváľte Pána všetky národy, chváľte ho všetci ľudia !

Lebo jeho milosrdenstvo je nad nami upevnené, a pravda Pánova zostáva na veky.

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému, ako bolo na počiatku, nech tak bude i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Spovedné modlitby.

Pripravenie sa k svätej spovedi.

Vstanem, pôjdem k svojmu Otcovi a poviem: Otče, zhrešil(a) som pred nebom, i pred Tebou, nie som hoden(á), aby som sa nazýval(a) Tvojím(ou) synom (dcérou); sprav ma, ako jedného z tých, ktorí pokánie činia, a sošli mi dnes len jedinkú omrvinku so stola Svojho milosrdenstva, aby som mohol(a) svoje hriechy uznať, ich oplakať a dokonalým pokánim od nich odstúpiť.

Poďakovanie.

O, najdobrotivejší Otče, čím sa Tebe odplatím za to, čo si mne udeliť ráčil? Od večnosti si ma miloval, a ako dúfam, na večné spasenie si ma stvoril! Keď ma ešte nebolo, stvoril si ma, a keď som bol(a) ztratený(á),

Tvoj Syn stal sa pre mňa človekom a mňa svojou vlastnou krvou vyhľadal a vykúpil; a k tomu ešte si mi jeho zásluhy hojne pripojil. Ty si ma nielen anjelom strážcom obdaril, ktorý ma chráni, ale krem toho si ma inými mnohými zaopatril, ktorí by ma v dobrých ctnostiach, v Tvojom poznaní, v bázni a v katolíckej viere vynaučovali. Čím sa Ti mám, ó, môj Bože, za tie a za iné prehojné, až dosiaľ preukazované dobrodenia odslúžiť! Ja Ťa, ó, nebeský Otče, ctím, chválím a velebím, a z hlbín srdca svojho, ako mi je možné, Ti ďakujem a k tomu poníženému poďakovaniu obetujem Ti nekonečné zásluhy Syna Tvojho, spolu i so zásluhami preblahoslavenej Panny Marie a všetkých Božích svätých; a žiadam jedine, aby som sa mohol vždycky vďačným preukázať.

Prosba za osvietenie.

Touto Tvojou dobrotou a láskou, ó, najmilosrdnejší Otče, žiadam, aby si ráčil k dobrodeniam, mne preukázaným, ešte toto nové dobrodenie pridať, aby si temnosti môjho rozumu Tvojím milostivým svetlom odohnal a žiadosť vôle zapálil a posilnil uznať všetko, čím som

slovami a počúvaním takých slov, konaním a opustením mnoho dobrého proti Tebe, proti bližnému svojmu, proti svojim rodičom a predstaviteľom, proti sebe rovnému a menšiemu od seba; proti sebe samému zhrešil(a).

Zpytovanie svedomia.

Ó, Bože! Skúmateľ srdca a mysli, ktorý si rozvážil moje chodníky a všetky moje kroky počítal: čo vynahradil som Tebe dnes, alebo od predošlých dní, alebo od poslednej mojej spovedi za Tvoje nekonečné dobrodenia, mne preukázané?

Myšlienky a žiadosti.

Ako často som Teba, môj Bože, obrazil! Najmä myšlienkami a žiadosťami daromnými, márnymi, pyšnými a neporiadnymi, alebo nečistými, lakomými, závistlivými, alebo hnevlivými, upodozrievajúcimi a nerozvážnymi, podvodnými, zúfanlivými atď.

Hovorenie a slyšanie.

Najmä daromnými slovami: márnymi, nerozvážnymi, svadlivými, nehanebnými, pohoršlivými

mi a potupnými, luhárstvom a falošnosťou, liškaním, zlorečením, preklínaním, nevďačnosťou atď.

Skutky a opustenie dobrého.

Keď som skutky na nijaký dobrý cieľ nekonal(a), ba zlým úmyslom, alebo len aby som sa iným ľúbil(a), vykonával(a); alebo neporiadne a podľa svojej povinnosti náležite nevykonával(a); v neslušnom mieste a čase, roztržite, nepobožne a nepozorne, proti prikázaniam Božím a cirkevným, proti môjmu úradu, môjmu svedomiu atď.

Ľútosť nad spáchanými hriechmi.

Ó, Otče milosrdenstva! Čo som Ti za Tvoju lásku a dobrodenie vynahradil(a)? Ach, nič iného, než hriechy, nedbanlivosti, neprávosti! Ach, keby som Teba nikdy nebol(a) obrazil(a), a ani potom nikdy neobrazil(a)! Ľutujem srdečne, najmä tieto M. M. a iné všetky moje hriechy a nedbanlivosti, ktorými som Teba, všetkej lásky hodného, veľmi obrazil(a). Ó, milosrdný Bože! Nezatrať mňa, ktorého(ú) si z

ničoho stvoril. Ó, dobrotivý Bože ! Uznaj vo mne, čo je Tvojho, a vyhlad', čo je cudzieho, a čo by ma od Teba oddialiť mohlo, aby som pre svoje neprávosti nezahynul(a), ktorého(ú) Tvoja všemožúca dobrotivosť stvorila. Ó, láskavý Bože ! Milujem Ťa teraz a to nadovšetko, a z tejto lásky želiem srdečne, že som Ťa obrazil(a).

Skrúšená ľútosť.

Ó, milostivý Bože ! Ó, presladký Ježišu ! Ty láska moja ! Z hĺbín srdca môjho je mi ľúto, že som mojimi hriechami obrazil(a) Tvoju božskú velebnosť, nekonečnú dobrotu, ktorú som povinný(á) milovať, teraz milovať chcem a milujem nadovšetko, a to preto, lebo si Ty nekonečne dobrý, mocný, svätý a všetko vediaci Boh, ktorému sa hriechy nadovšetko ošklivia. Ach, keby som Ťa len nikdy nebol obrazil(a)! Odvolávam, nenávidím, a ako mi len možné, zapovrhujem všetko, čo som zhrešil(a) myšlienkami, slovami, skutkami a opustením dobrého, a žiadam z celého srdca, aby som sa toho nikdy nebol(a) dopustil(a).

Ach, želiem a zasa želiem a želiť budem, dokiaľ živý(á) budem: nielenže som pre hrie-

chy svoje peklo zaslúžil(a) a nebo ztratil(a), ale že som Teba, najvyššiu dobrotu obrazil(a); lebo keby už nebolo nijakého pekla, alebo trestu, ktorého by som sa obával(a): ani nijakého neba, alebo odplaty, kajúcim prisľúbenej, jednako by mi ľúto bolo, že som Teba, svoju najmilejšiu dobrotu obrazil(a). Ach, Tvoja nekonečná dobrota je mnou dosť obrazená, aby sa srdce moje od ľútosti rozpuklo a oči moje potoky slz vylievaly.

Predsavzatie.

Preto z tejto Tvojej lásky pevne si zaumienujem, Teba už nikdy viac neobraziť, všetkej príležitosti ku hriechu sa varovať, dokonale sa vyspovedať, uloženú pokutu a všetko, čo som povinný(á), vykonať; áno, aby som úplnejšie zadosť učinil(a), všetkým tým, ktorí mňa potupovali, krivdy a neprijemnosti činili, odpúšťam tak, ako ja žiadam, aby si mne odpustil, ó, môj Bože, učinené potupenie a obrazenie. Obetujem Tebe tiež rovným spôsobom za svoje hriechy svoj život, všetko svoje činenie a nečinenie; a ako ja Teba teraz žiadam, tak dúfam pre Tvoju nekonečnú dobrotu a milosr-

denstvo, že Ty mne pre zásluhy Tvojej najdrahšej krvi a horkého utrpenia moje hriechy odpustiš a na milosť mňa prijmeš, aby som tak polepšený(á) až do konca zotrvával(a).

A preto, ó, Pane Ježišu, shliadni na mňa, mizerného(ú) hriešnika(cu) Svojími milosrdnými očami, ktorými si na Petra v sieni, na Magdalenu pri hostine a na lotra na kríži visiaceho shliadol; a popraj mi, aby som mohol(a) svoje hriechy s Petrom hodne oplakávať, s Magdalenou Ťa náležite milovať a s lotrom v raji večne na Teba sa dívať. Amen.

Modlitba, keď sa už spovedať máš.

Bože, skúmateľ ľudských srdc a svedomí! Smiluj sa nad mojou hriešnou dušou: rozviaž milostive jej sväzky a vyhoj jej rany. Popraj mi dokonalú ľútosť a mojím očiam potoky slz, aby som mohol(a) poníženým srdcom všetky svoje spáchané neprávosti a nedbanlivosti oplakať a náležite vyznať, a aby pre nekonečné zásluhy najsvätejšieho utrpenia Pána nášho Ježiša Krista moja duša k večnému životu povstať mohla. Amen.

Spôsob svätej spovedi, ako sa každý spovedať má.

Keď priklakne kto do spovedelnice, prežehnať sa má
svätým križom, hovoriac:

V meňe Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen.

Ja, biedny, hriešny človek spovedám a vyznávam sa Pánu Bohu všemožúcemu, preblahoslavenej Panne Marii, všetkým Božím svätým, i vám, otče duchovný, ktorý ste na miesto Boha ustanovený, že som od svojej poslednej spovedi (ktorú som pred ... týždňami odbavil(a), často a veľa zhrešil(a) myslením, slovami a skutkami; najmä vinným(ou) sa cítim :

(Tu vyjav hriechy a veľký ich počet; a keď si už všetky svoje hriechy vyznal(a), potom hovor):

Za tieto všetky svoje vedomé i nevedomé hriechy srdečne ľutujem, že som Boha, najvyššiu a nekonečnú dobrotu, nimi obrazil(a). Silne sľubujem život svoj polepšiť, viacej nehrešiť a každej príležitosti k hriechu sa varovať. Prosím za spasiteľné pokánie a za rozhrešenie.

Modlitba po sv. spovedi.

Žiadam Teba, Pane, nech je Ti pre zásluhy preblahoslavenej Rodičky Božej, Panny Marie,

všetkých Božích svätých a najmä mojich svätých patrónov príjemná táto spoveď moja ; a čo sa mi nedostávalo k pravému skrúšeniu srdca a k spravедlivej spovedi, nech nahradí nesmierne milosrdenstvo a smilovanie Tvoje, a mňa, na zemi i na nebi milostive rozhrešeným mať ráči. Amen.

Modlitba.

Bože, ktorý Teba milujúcim všetko na úžitok činiš, spôsob môjmu srdcu vytrvalú žiadosť Tvojej lásky, aby vo mne vzbudené žiadosti o Tvojom milosrdenstve nijakým pokušením sa nepremenily. Amen.

Modlitba za odpustenie hriechov pred, alebo po svätej spovedi.

O, najsladší Ježišu ! Ja som ten(á) mizerný(á) a nešťastný(á) hriešnik(ca), ktorý(á) som Tebe toľko rán zavini(a) a zas znova svojími ťažkými hriechmi som Ťa ukrižoval(a). Hľa, pred Tebou, svojím sudcom, ale podobne i svojím Bratom stojím vinný(á), obťažovaný(á) mnohými bezbožnosťami ; žiadam Teba pokorne, pre Tvoje nekonečné milosrdenstvo, aby si pred tvárou

Svojho nebeského Otca znova Svoje rany otvoril ráčil a im tieč dal na moju biednu a toľkými hriechmi a bezbožnosťami poškvrenú dušu tak dlho, kým ona od všetkých hriechov očistená a obmytá bude. Jedna kvapka krvi dostačí obmyť celý svet. Amen.

Príprava ku sv. prijímaniu.

Úmysel.

Ó, najsvätejšia Trojica, jedon Boh! Tvojej božskej velebnosti obetujem toto sväté prijímanie v sjednotení tej lásky, z ktorej si Ty, nebeský Otec, Svojho Syna na tento svet soslal, ako aj tej obeti, v ktorej sa Tebe Tvoj Syn pri poslednej večeri a na kríži seba samého za mňa obetovať ráčil; žiadam si Jeho pravé telo prijať s najväčšou žiadosťou a náklonnosťou, s najvrúcnejšou pobožnosťou, a to s takou, akú kedy niektorý svätý mal a cítiť mohol.

Toto obetujem Tebe na poďakovanie za všetku dobrotu mne preukázanú, najmä však: že som stvorený(á), vykúpený(á) a až dosiaľ zachovaný(á) bol(a); na vynahradenie všetkých milostí a darov, ktoré si Ty, Bože, všetkým svätým celého sveta a mne, nevďačnému(ej)

hriešnikovi(ci) až dosiaľ preukázal a vždy preukazuješ.

Toto obetujem Tebe na zadosťučinenie za svoje a iných všetkých hriechy; na vynahradenie obetujem Tebe Tvojho Syna, ako najpríjemnejšiu a najvzácnejšiu obeť smierenia.

Ponajprv obetujem Tvojej božskej velebnosti toto prijímanie opravdivého tela a krvi Pána nášho Ježiša Krista za M. M. Potom za tých, za ktorých som povinný modliť sa a podľa môjho dnešného úmyslu; i za tých, ktorí skonávajú, a za duše v očistci atď. a za obšiahnutie dnešných odpustkov.

Žiadosť.

Ach, najdobroťivejší Ježiš, ktorý po mne túžiš: zapáľ vo mne žiadosť a dychtenie za Tebou: prosím Ťa preto, lebo Teba ztrareného Tvoja najmilšia Matka tri dni hľadala; preto, lebo ona po Tvojom zmŕtvýchvstaní po Tebe vzdychala; preto, lebo ona po Tvojom nanebevstúpení celá roznietená každodenne obveseľovala sa užívaním Tvojho najsvätejšieho tela a krvi.

Modlitba k blahoslavenej Panne Marii.

Najsladšia Panna a Matka: prosím Ťa, aby si mi v tej hodine, keď najdrahšie telo a krv Tvojho milého Syna prijímať budem, bola nápomocná a za mňa orodovala u Svojho Syna, aby som Tvojou milosťou pomocou hodne vykonal(a), čo vykonať chcem, a aby som hoden(á) bol(a) ten skrytý nebeský chlieb k môjmu večnému spaseniu. čistým srdcom prijať, Ó, milosrdná Matka, prikry plášťom Tvojho milosrdenstva všetky škvrny srdca a duše mojej; sprevádzaj ma, ktorý(á) idem v ústrety Tvojmu Synovi s radosťou; vyžiadať mi požehňania od neho, aby som dobre pripravený(á) Jeho so všetkou božskou mocou prijať a Jemu príjemný a milý príbytok v mojom srdci pripraviť mohol(a). Amen.

Vzdychanie pred svätým prijímaním.

Ach, nekonečného milovania hodný a tisíc ráz vyžiadany Ježišu ! Príď do srdca môjho, maj ho v moci Svojej a spravuj ho podľa srdca Svojho; príď, božské slnce, ktoré celý svet osvecuješ, a osvieť môj rozum. Príď, Ty nebeský

vietor a prevej môj úmysel, aby v ňom rástlo ctnostné korenie, Tebe príjemné ! Príď, Ty božský dážď, a ovlaš myseľ moju kvapkami Svojej najdrahšej krvi !

Ó, Ježiš, Ty nevyčerpateľné more milosti ! Teba objímam, Tvoju trním korunovanú hlavu ctím; Tvoje vpadnuté oči, Tvoje poličkované líce, Tvoje krížom ranené ramená, áno, i Tvoje celé ranené telo bozkávam.

Ctím a bozkávam Tvoje ruky a nohy, klinmi prebodnuté, Tvoj bok, kopiou otvorený s dúfaním, že mňa hriešnika(cu) od nich neoženieš, ani nezapovrhneš, keď si studené železo k nim dopustil.

Keď už pristupuješ k sv. prijímaniu,

modli sa takto :

Už, môj najmilejší Ježiš, prichádzam, Tvoje mizerné, hriešne a nehodné stvorenie, k Tebe, k hojnosti všetkej dobroty, aby som od všetkých hriechov očistený(á) a Tvojou milosťou ozdobený(á) bol(a). Amen.

Príď, môj milý Ježiš, príď a vyhoj moju chorú dušu. Ach, najmilejší Ježiš, daj, aby som Ťa mohol(a) hodne prijať !

Keď si velebnú Sviatosť prijal(a),

hovor takto v srdci svojom :

Buď pozdravený, najmilejší Ježiš, Ty najmilejší Ženích môjho srdca ! Požehnaný buď Tvoj najmilejší príchod ku mne, biednemu(ej) služobníkovi(ici). Buď tisíc ráz privítaný, ó Ty, moje najmilejšie potešenie, v príbytku srdca môjho !

Modlitba po svätom prijímaní.

S najväčšou poníženosťou a s najhlbšou poklonou padám pred Tebou na zem a klaniam sa Ti, a so srdečnou láskou Ťa objímam, ó, Ty môj najmilší Ježiš ! Požehnaná buď Tvoja svätá láska, ktorá Ťa pohla do srdca môjho prísť. Požehnané buď Tvoje veľké milosrdenstvo, ktoré Ťa naviedlo mňa navštíviť. Ó, Ty môj najvyšší Pán a Boh ! Už si Ty u mňa ? Už Ťa mám v srdci svojom ? Ó, ja prešľastný človek, ktorý Boha svojho u seba mám ! Ó, najsladší Ježiš ! Moje srdce plače od radosti a moja duša vyskakuje od sladkosti. Ako Ti ja môžem dostatočne ďakovať za tú milosť ? Čo Ti môžem nahradiť za Tvoju lásku ?

Ó, najdobrotivejší Ježiš ! Už Ťa mám, a Ty si opravdive môj, a všetky Tvoje zásluhy sú

moje; čo mi teda môže chýbať? Teraz môžem byť vyslobodený(á) zo všetkej svojej núdze: teraz môžem byť oslobodený(á) od všetkého zlého; lebo Ty mne nič nemôžeš odoprieť, keď si seba samého mne dal, ktorý všetko máš, môžeš a vládzeš.

Teraz ráč obnoviť všetky sily duše mojej, a daj, aby som sa Teba pravým uznaním, stálym myslením zo všetkej vnútornej lásky na veky pridržal(a), všetku lásku a žiadosť v Teba vyliat (a). Zadrž kľúč srdca môjho, aby si Ty, ako plnomocný Pán, podľa Svojej vôle von i dnu vošiel, a Teba jedine, ó, najdrahší Ježiš, srdce moje sa pridržalo, a mimo Teba nič nehľadalo, v čom by sa tešiť mohlo. Amen.

Podakovanie.

O, milosrdný, večný Bože! Ó, svätý Otec! Ďakujem, že si mňa, nehodného(ú) z číreho milosrdenstva nasýtiť ráčil najsvätejším telom Tvojho jediného Syna, Pána nášho, Ježiša Krista. Prosím Ťa, ó, Otec milosrdenstva, nech toto sväté prijímanie mne nebude vinou k pokute, ale očistením mojich neprávostí, posilnením viery, štítom dobrej, dôstojnej vôle; nech mi bude

vykorenením všetkých mojich zlostí, vyhasením zlých žiadostí, rozmnožením a rozhorlením náležitej lásky, trpezlivosti, poníženosti, poslušnosti a celého ctnostného života; nech mi bude mocnou ochranou proti všetkému pokušeniu mojich viditeľných i neviditeľných nepriateľov, silným spojením s Tebou, opravdivým Bohom a posledným spasiteľným skonáním života môjho.

Prosím Ťa i o to, ó Bože, aby si ma, mizerného(ú) hriešnika(icu) k Svojmu nebeskému stolu priviedol, kde Ty sám s Tvojím milým Synom a Duchom Svätým, s Tvojími vyvolenými priateľmi prebývaš a si opravdivým svetlom, prehojným nasýtením, večnou radosťou, dokonalou sladkosťou a bez konca trvajúcim spasením. Ó, Ty opravdivý pokrm anjelský! Ó, ty opravdivý chlieb nebeský všetkých núdznych ľudí na púšti tohoto údolia! Ó, Ty vyvolená jasnosť večného, opravdivého slnca! Ako hlboko dolu spustil si sa ku mne, mizernému červíku! Ach, žiadam všetkých nebešťanov, aby mi pomáhali Pánu Bohu ďakovať za veľkú milosť, ktorú On mne, mizernému(ej) hriešnikovi(ci) preukázal. Amen.

Modlitba k Panne Marii, svätým patrónom a iným Božím svätým.

Svätá Maria, Matka Božia, Ty úrodná zem! Tebe dobrerečím, lebo som Tebou užil(a) ovocie života, ktoré v záhrade Tvojho požehnaného panenstva vyrástlo; Tebe sa odovzdávam, aby si Ty za mňa orodovala a prosila Tvojho božského Syna, žeby mne, hoci som azda s nedostatočnou prípravou, poníženosťou, pobožnosťou a skrúšenosťou ku prijímaniu Sviatosti oltárnej pristúpil(a): moje nedostatky a neďbanlivosti milostive odpustil. Ty si vždy, ó Maria, najčistejšou, neporušenou a nevinnou zostala; ach, dal by Boh, aby som i ja prijímaním najsvätejšej Sviatosti taký(á) posvätený(á) bol(a), žeby som telo a dušu od všetkých smrteľných hriechov nepoškvrnenú zachoval(a). Ty si po počatí Tvojho Syna z Ducha Svätého Bohu a Pánovi najvyššiu chválu a česť spievala; ach, daj mi Tvojím mocným orodovaním dosiahnuť, aby som týmto prijímaním novým a horiacim duchom naplnený(á) bol(a) a vždy v poďakovaní zostával(a) a tak všemožúcemu Vykupiteľovi a vzácnemu hosťovi nikdy nevďačným(ou) a neverným(ou), ale radšej verným(ou),

vďačným(ou) a spravедlivým(ou) služobníkom(cou) vždy sa preukazoval(a).

Napokon, ó vy moji svätí patrónovia (patrónky), svätý anjel strážca, môj svätý (švätá) M. M. a všetci svätí a vyvolení Boží, ktorí ste cez more smrteľnosti plávajúc, už na breh večného blahoslavenstva došli a v bezpečnosti postavení ste, ach, vyproste mi, ešte v nebezpečenstve postavenému(ej) vašim orodovaním, aby mi ten živý nebeský chlieb, ktorý som teraz prijal(a), slúžil na ochranu a na posilnenie v mojej chorobe a v nebezpečenstve tela i duše; aby som posilnený(á) týmto pokrmom šťastlivo prešiel(a) na vrch božský do nebeského bydlenia, kde je na veky trvajúce zdravie bez choroby, radosť bez žalosti, bezpečnosť bez nebezpečenstva, život bez smrti a všetko dobré bez konca Amen.

Večerné modlitby.

Najdobrotivejší a najláskavejší Bože, ktorý si tu pri mne prítomný, Teba vzývam, chválím, ctím, velebím a nekonečnú poklonu Ti činím za všetky dobrodenia, mne dnes preukázané (tu sa máličko rozpomeň na dobrodenia, tebe preukázané), najmä však, že si ma tohoto dňa

milostive zachovať ráčil, že som ešte v hriechoch neumrel(a). Ale keďže ja nehodný(á) a biedny(a) hriešnik(ica) nevládzem urobiť slušnú poklonu a poďakovanie za toľké dobrodenia, mne preukázané, preto obetujem Ti za Tvoje dobrodenia všetky nekonečné zásluhy môjho Pána Ježiša Krista, spolu so všetkými inými mnohonásobnými zásluhami najblahoslavennejšej Panny Marie, všetkých svätých a spravodlivých, a seba samého celého ku Tvojej službe.

Podobne bozkávam a ctím všetky sväté rany môjho Spasiteľa, Ježiša Krista, a pre tie sväté rany prosím Ťa, ó, Bože môj, aby si mi ráčil toto nové dobrodenie preukázať, žeby si ma dnes, tejto noci od všetkých, či duši, či telu škodných vecí zachoval, a teraz, než pôjdem spať, mňa osvietil, aby som všetky svoje chyby, hriechy a neprávosti, ktoré som od posledného zpytovania svedomia spáchal(a), uznal(a) a aby som bezpečný odpočinok mať mohol(a): tieto učené a spáchané hriechy s dokonalou ľútosťou želel(a) a ľutoval(a) a budúce sa polepšil(a).

(Tu zpytuj svedomie a rozmyšľaj, ako si vyplnil(a) predsavzatia, ráno učené? Či si proti nim nekonal(a)?
1. Ako si sa zdržal(a) v myslení; 2. v rečiach; 3. v

skutkoch; 4. či si čas záhalčive nestrávil(a); 6. či si niečo dobrého nezanedbal(a), čo by si jednako bol(a) mohol(a) vykonať?)

Ó, najmilosrdnejší Bože, hľa, ja najnevďačnejší(ia) hriešnik(ca) padám na svoje kolená a vrhám sa k nohám Tvojho najmilejšieho Syna, môjho Pána Ježiša Krista, ktorý z lásky pre moje spasenie na dreve svätého kríža umrel: hoci som nehodný(á), jednako s vrúcnosťou a zo skrúšeného pokánia bozkávam Jeho sväté nohy. Odpusť mi, ó, môj Bože, že som sa dnes a za celý čas môjho života takým nevďačným preukázal(a). Lutujem z celého srdca svojho, že som Teba, môjho najmilejšieho Boha, najvyššiu dobrotu, ktorá všetkého milovania hodná je, toľkými hriechmi dosaváď obrazil(a). Ach, žiadam, žeby som mohol(a) všetky svoje výstupky vypudiť a urobiť, aby nikdy neboly bývaly spáchané, aby som totiž nikdy nebol(a) obrazil(a) Teba, Boha môjho. Ó, môj Bože, Ty vieš a vidíš moje srdce; lebo ja Teba opravdive a nadovšetko milujem, bolí mňa najväčšmi a trápi, že som kedy bol(a) povolil(a) tomu, čo sa Tebe nefúbi.

Pevne som si umienil polepšiť sa a všetko, čo som podlžen(á), vykonať chcem. Najmä ale

s Tvojou božskou pomocou chcem sa varovať, aby som nepadol(a) znova do tých M. M. hriechov a budem sa usilovať vo všetkých ctnostiach, najmä v M. M. cvičiť sa. Posilňuj, ó, najmilosrdnejší Bože, toto moje predsavzatie a vôľu pre nekonečné zásluhy Tvojho Syna, nášho Pána Ježiša Krista, ktoré Tebe na zadosťučinenie mojich hriechov obetujem, a popraj mi milosti, aby som nikdy viac na cestu hriechov nekročil(a). Amen.

Bi sa v pršá a hovor po tri razy :

Ó, Bože, buď milostivý mne hriešnemu!

Tu sa môžeš modliť Litánie Loretánske (str 64), a pred obrazom Panny Marie požehnanie žiadať:

Ó, Panna Maria s Tvojím premilým Synom, požehnaj ma a daj mi, aby som sa hriechu varoval(a)!

K svätému anjelovi strážcovi.

Svätý anjel, strážča môj, ochraňuj ma tejto noci od všetkého nebezpečenstva duše i tela, aby som, občerstvený(á) snom, s obnovenou silou a vládou, čerstvý(á) a zdravý(á) vykonávať mohol(a) nové práce ku cti a chvále Božej. Amen,

K svätým patrónom.

Verný pestún Ježiša Krista, svätý Jozef, a všetci moji patrónovia M. M.! Ja, vaše najponíženejšie dieťa, porúčam pod vašu ochranu svoje telo i dušu, aby som bol(a) Vami ochránený(á) proti všetkému podvodu, klamu a pokušeniu nepriateľov a mohol(a) v pokoji spať a odpočívať. Amen.

Dobrý úmysel.

Keďže sa Tebe tak ľúbi, ó najmilší Bože, chcem si odpočinúť, aby som občerstvil(a) svoju vládu a silu a aby som spôsobilnejším(ou) bol(a) k Tvojej svätej službe. Koľko ráz cez noc budem dýchať, toľko ráz buď Ty, môj Bože, mnou oslavovaný, i vy, ó, Ježiš, Maria, Jozef, ó, svätý anjel strážca môj, a všetci iní svätí patrónovia moji, buďte oslávení; a toľko ráz nech je obnovené moje dobré predsavzatie, žiadosť a úmysel. Amen.

(Tu modli sa najprv Otčenáš, Zdravas' Maria, Verim Boha; potom za dušičky v očistci)

Píš si na čelo:

Ježiš Nazaretský, Kráľ židovský, nápis víťazný, ráč ma od náhlej a nenadálej smrti a od vše-

tkého zlého ochrániť; ó, svätý † Bože, ó, silný † Bože, ó, nesmrteľný † Bože, smiluj sa nado mnou!

C t n o s t i

viery, nádeje, lásky a ľútosti.

Verím v Boha živého a pravého; jedného v božstve, trojeho v osobách; verím v Boha Otca Stvoriteľa, v Boha Syna Vykupiteľa, verím v Boha Ducha Svätého Potešiteľa; verím a vyznávam svätú vieru, ktorú Ježiš Kristus učil, svätí apoštolovia ohlasovali, ktorú svätá rímskokatolícka cirkev drží; v tejto svätej, samospasiteľnej viere chcem živý(á) byť aj umrieť, lebo si Ty, ó, Bože môj, vieru tú zjavil, ktorý, ako večná múdrosť, v ničom oklamáný byť nemôžeš, a ako večná, neomylná pravda v ničom nás nemôžeš oklamať; rozmnož, ó, Pane, a upevni vo mne vieru túto.

Ó, Bože môj, jedinká nádej moja, jedinký a najmocnejší pomocník vo všetkých potrebách tela i duše: dúfam v Tvojom nekonečnom milosrdenstve a v predrahej krvi Ježiša Krista, že odpustenie mojich hriechov, milosť poslednú pri smrti a večný život z lásky Tvojej obdržím,

lebo Ty si, ó, Bože môj, všetkým pravdive kajúcim tak sľúbil, a verný si i všemožúci vyplniť sľuby Svoje. V Tebe, Pane, som dúfal(a), neďaj, aby som zahanbený(á) bol(a)!

Bože môj! Bože srdca môjho: ó, jedinké a najvyššie dobré! Milujem Ťa pre Teba samého, lebo si samá nekonečná доброта, samá krása, múdrosť a láska; milujem Ťa, že si Pán a Boh môj, najhodnejší všetkej cti a všetkej možnej lásky. Ó, keby som mohol(a) Teba, Boha môjho, tak milovať, ako Ťa milujú a na veky milovať budú všetci anjeli a svätí v nebi: ako Ťa milujú a milovať môžu všetky stvorenia na zemi! S horlivou ich láskou sjednocujem svoju nedokonalú lásku.

Z tej lásky srdečne ľutujem, že som Teba, Boha môjho dobrého, Pána láskavého, Otca milého, často rozhneval(a). Odriekam, odpieram, v ošklivosti mám všetky hriechy celého života svojho. Ó, keby som nikdy nebol(a) zhrešil(a)! Volím tisíc ráz radšej umrieť, než Teba i jedinkým, najmä smrteľným hriechom obraziť.

Preto sľubujem pilne varovať sa príležitosti k hriechu; odpúšťam iným všetky ich viny a krivdy mne učinené, ako žiadam, aby si Ty mne, Bože môj, odpustiť ráčil, Milujem srdečne

nepriateľov mojich, lebo Ty chceš a prikazuješ, aby som ich miloval(a). Za predošlé svoje hriechy obetujem Ti bolestnú smrť a predrahú krv Krista Ježiša; obetujem Ti v spojení tej nevinnej krvi všetko, čo činiť, alebo trpieť budem. Ó, môj Bože, smiluj sa nado mnou! Ó, Otče milosrdenstva, preukáž milosrdenstvo svojmu biednemu stvoreniu! Amen.

Piesne pobožné.

Ó, Maria prevznešená. — ó, Matka vyvolená, — vzdychá duša zarmútenia, — hriechami obťažaná: — Ó, Maria, Matka milá, — za mňa Tvojho pros Syna!

Na čo som ja hriešny vyšiel, — ja biedny a nešťastný? — Ja som preč od Otca išie — jako syn márnوترatný. — Ó, Mariá, atď.

Poblúdl som neposlušne od cesty spravедlivej, — pridľžal som sa neslušne — cesty márnej, klamlivej. — Ó, Maria, atď.

Ale už chcem zanechávať — všetky sveta márnosti; — chcem, Bože môj, vyhľadávať — ja len Tvoje milosti, Ó, Maria, atď,

Želiem, že som, Matka, Tvojho — Syna hriechmi urazil; — radšej nechcem žitia svojho, — než by ho viac obrazil. Ó, Maria, . atď.

Aby Pán Boh mi prepáčil — tie ťažké neprávosti — a na milosť prijať ráčil, — vzývam Ťa z dôvernosti. — Ó, Maria, atď.

Ach, pros teda Pána Krista, — nech sa ku mne priblíži; — nech je duši milosť istá, — pre ktorú pnel na kríži. — Ó, Maria, atď,

Pros, by Tebou požiadany, — jak dobrý Samaritán, — obmyl a zaviazal rany, — jak môj lekár a môj Pán — Ó, Maria, atď.

Chráň od všetkej neprávosti, — Ty úfanie mne isté! — Matka, plná Ty milosti, — hriešnikov útočiste. Ó, Maria, atď.

V mojej psote a nemoci — prispej mi ku pomoci, — obráť milosrdné oči — ku mne vo dne i v noci. — Ó, Maria, atď.

Pros, by prijal včas sviatosti — a k smrti sa hotovil; — neopúšťaj ma v úzkosti, — by mi zlý duch neškodil. Ó, Maria, atď.

A keď vyjde duša z tela — a pôjde do večnosti, vypros jej u Spasiteľa — nekonečné radosť, — Ó, Maria, atď,

II.

Panna všetkých panien, svetlosť moja! — Ty Matka nevinná, — po Bohu jediná — nádej moja. — Oči svoje kloníš k vzdychajúcim, Ty lono otváraš, — Ty srdce podávaš — vzývajúcim.

Ty mocnou ochranou mňa pokrývaš, — hoc som ja nevďačné — dieťa nesrdečné, — mňa prijímaš. — Ktorá Matka dieťa tak miluje, — tá lásku, povďačnosť a stálu srdečnosť zasluhuje.

Ja svoju nevďačnosť už uznávam, — že som Jej nevďačné, — dieťa nesrdečné, — rád vyznávam. — Srdce Tvoju lásku uznať musí; — núti ma vyjaviť, — tú pravdu praviť, — že Matkou si.

Čím sa vynahradi milosť Tvoja? — Nič nemám vlastného — a Tebe hodného, — Matka moja. — Matka, na malý dar shliadni s neba, — keď sa Ti venujem, v piesni vyvyšujem, — Matka, Teba.

Tebe, ó, Maria, Panna sladká, — všetok sa poddávam — za dieťa oddávam, buď mi Matka. — Telo, dušu, všetko, čo je moje, — na oltár Ti skladám — čo dar zo srdca dám, — nech je Tvoje.

Prídavok.

I.

Ako sa Škapuliar žehná a ako sa prijímajú údovia do Bratstva?

Osoba, ktorá chce byť prijatá do Bratstva, kľakne pred bratský oltár, alebo pred oltár blahoslavenej Panny Marie, drží, ak možno, sviecu v ruke a Škapuliar, ktorý má byť posviacany. Kňaz bielou štólou odiaty vyjde k oltáru a obrátený ku krížu modlí sa.

Antifóna. Prijali sme, Bože, milosrdenstvo Tvoje uprostred chrámu Tvojho; ako meno Tvoje, Pane, tak siaha i chvála Tvoja až do končín zeme, — milosrdenstva plná je pravica Tvoja.

Žalm 47.

Veľký je Pán a veľmi chvályhodný v meste Boha nášho: na hore svätej jeho.

Stojí na radosť celej zemi hora Sion: na strane poľnočnej mesto kráľa veľkého.

Boh poznaný býva v domoch jeho: akožto obranca jeho,

Lebo, hľa, kráľovia zeme shromaždili sa: sišli sa v jedno.

Ale ako uzreli, zadivili sa: strach popadol ich a utekali.

Trasenie uchopilo ich: tu bolesti ako pracujúcej k pôrodu.

Sotrení sú: ako keď vietor východný rozráža lode z Tharsisu.

Jak sme slýchali, tak sme to videli v meste Pána zástupov, v meste Boha nášho: Boh založil ho na veky.

Uznávame, Bože, milosrdenstvo Tvoje uprostred chrámu Tvojho.

Ako meno Tvoje, Bože, tak i chvála Tvoja až do končín zeme: spravедlivosti plná je práca Tvoja.

Nech sa veselí hora Sion a plesajú dcéry judské: pre súdy Tvoje, Pane.

Obídite Sion a obstúpte ho: prezerajte veže jeho.

Položte srdcia svoje na pevnosť jeho a rozvažujte paloty jeho, aby ste rozprávali pokoleniu druhému.

Lebo tento je Boh, Boh náš na večnosť i na veky vekov: on nás riadiť bude na veky.

Sláva Otcu atď.

Žalm 132.

Hľa, jak je to dobré a jak utešené : keď bratia prebývajú v jednote.

Je to skvostné, ako masť na hlave : sostupujúca na bradu, na bradu Áronovu.

Tekúca na obojok rúcha jeho : ako rosa hory Hermon, ktorá sostupuje na horu Sion.

Lebo tu udeľuje Pán požehnanie : a život až na veky.

Sláva Otcu atď.

Antifóna. Prijali sme, Bože, milosrdenstvo atď.

Pane,	}	smiluj sa nad nami !
Kriste,		
Pane,		

Otčenáš. Zdravas.

V. Zachovaj služobníka(ícu) svojho(a).

R. Dúfajúceho(u) v Tebe.

V. Sošli mu(jej), Pane, pomoc zo svätyne Tvojej.

R. A so Siona ochráň ho (ju).

V. Nech nič neprospeje nepriateľ nad nim (ňou).

R. A syn neprávosti nech mu(jej) neškodí.

V. Pane, vyslyš modlitbu moju.

R. A volanie moje príď k Tebe.

Modlime sa.

Nech ťa Kristus prijme do počtu verných svojich a my, hoci nehodní, prijímame ťa do modlitieb svojich. Nech ti Boh skrze Syna svojho, prostedníka medzi Bohom a človekom, popraje času nábožne žiť a dobré príležitosti činiť, vytrvanlivosti v dobrom a k dedictvu života večného šťastlive dôjsť. A ako nás dnes bratská láska duchovne na zemi spojuje, tak nech nás nebeská láska, od ktorej všetka láska pochodí a milovaná býva, so všetkými vernými v nebesiach spojí. Skrze tohože Krista, Pána nášho. Amen.

Vyslyš, Pane, volanie naše a ráč tohoto služobníka (túto služobnicu) požehnať, ktorého(ú) my v mene Tvojom prijímame do obcovania všetkých duchovných úžitkov a do tohoto svätého Bratstva, ktoré Tvojej nasvätejšej Rodičke, Panne a Matke-Marii obetované je — a popraj, aby on (ona) z milosti Tvojej v Cirkvi pobožnosti a dobrého prospechu zotrval(a) a modlitbami tohoto svätého spoločenstva podporovaný(á), večný život obsiahnúť zaslúžil(a). Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Žehnanie Škapuliara.

Kňaz obráti sa k pristupujúcemu do Bratstva a hovorí:

V. Ukáž nám, Pane, milosrdenstvo Svoje.

R. A daj nám spasenie Svoje.

V. Pane, Bože zástupov, obráť nás.

R. Ukáž nám tvár Svoju a spasení budeme.

V. Pane, vyslyš modlitbu moju.

R. A volanie moje k Tebe príď.

V. Pán s vami.

R. I s duchom tvojím.

Modlime sa.

Ponížene prosíme Ťa, ó; Pane, aby na rúcho toto, ktoré Tvoj(a) služobník(ica) prijať má, požehnanie † Tvoje sostúpilo, aby pože † hnané bolo, i všetky jedovaté šípy neviditeľných nepriateľov nebeskou Tvojou mocou ďaleko odhnané boly.

Hlava všetkých veriacich, Bože a Spasiteľ celého pokolenia ľudského, požehnaj pravícou Svojou rúcho toto, ktoré pre Tvoje meno, z lásky a pobožnosti ku Tvojej Matke, Panne Marii s hory Karmelu, Tvoj(a) služobník(ica) nosiť chce: nech Tvojou ochranou to, čo rúcho

toto tajomným spôsobom znamenať má, na tele i na duši zachované zostane a k večnej odplate so všetkými svätými šťastlive sa privedie. Ktorý žiješ a kraľuješ s Bohom Otcom v jednote Ducha Svätého, Boh na veky vekov. Amen.

Stvoriteľ, Zachovateľ a Spasiteľ všetkých, ktorý ľudskému pokoleniu spasenie darúvaš a duchovné milosti udeľuješ, sošli požehnanie Svoje na rúcho toto, aby každý, kto ho nosí, nebeskou mocou posilnený, neporušenú vieru, pevnú nádej, ešte mu chýbajúcu a žiadanú lásku obdržal a zachoval : a nedopusť, aby niekedy od Teba odtrhnutý bol, Ktorý žiješ, atď. Amen.

Potom pokropí sa Škapuliar svätenou vodcu, dá sa prijímajúcemu ho na plecía a kňaz hovorí

Prijmi, bohobojný(á) muž (žena, panna) toto posvätené rúcho a pros najsvätejšiu Pannu, aby ti zásluhami svojími vykonala, žeby si ho bez poškrvny nosil(a), a aby ňa proti všetkému protivenstvu bránila a k večnému životu priviedla. Amen.

Potom sa pridá :

Dľa moci mne udelenej prijímam ňa a činím ňa účastným všetkých modlitieb, kajúcností, po-božností, almužien, pôstov, svätých omší, služieb

Božích, ako i všetkých úžitkov, ktoré sa na celom svete vo dne v noci mocou milosrdenstva Ježiša Krista rehoľníkmi karmelitánskymi vykonávajú; v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen.

Napokon požehná sa prijatý :

Nech ťa požehná † Stvoriteľ neba i zeme, všemožúci Boh, ktorý ťa do spoločnosti a Bratstva najsvätejšej Panny Marie s hory Karmelu vyvolil ráčil : blahoslavenú Pannu Mariu však prosíme, aby Ona v hodine smrti tvojej hada, tvojho protivníka, pošliapať ráčila, aby si ty napokon ako víťaz ratolesť a korunu večného dedictva obsiahol. Amen.

Poznámka pre kňazov.

Kto vo svojej obci Bratstvo Svätého Škapuliara uviesť chce, musí k tomu mať dovolenie od generála Karmelitov v Ríme, alebo od samého Svätého otca, pápeža, alebo od toho, ktorého pápež k tomu cieľu splnomocnil. V tom istom meste môže byť len jedno Bratstvo, a fary musia byť od seba najmenej na hodinu vzdialené, aby v každej Bratstvo toto byť mohlo. Ktorý kňaz má právo Škapuliare žehnať a

údov do Bratstva prijímať, ten musí mená prijatých k zápisu do Bratstva už usporiadaného poslať a ak možno, len v ten deň nech údov prijíma, keď sa oni spolu aj zapisujú.

R i t u s

servandus in benedictione ac receptione habitus confratrum B. M. V. de monte Carmelo.

(Ex libro P. Maurel „Le chrétien éclairé“ etc.) *)

Sodalitati nomen daturus, ipso die ad Poenitentiae atque Eucharistiae Sacramenta accedat, ut plenariam indulgentiam a Paulo V. concessam lucrari valeat.

Si fieri potest, scapulare benedicendum est ad altare beatissimae Virginis Mariae de monte Carmelo, duobus cereis accensis. — Sacerdos superpelliceum (vel regulare pallium) induat una cum stola albi coloris.

I Si unus sit recipiendus.

Genuflexo, qui habitum recipit, sacerdos stans dicat:

Suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui, secundum nomen tuum, Deus,

*) Formula brevior in Rituali Strigoniensi. Appendix pag. 61.

sic et laus tua in fines terrae; iustitia plena est dextera tua.

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison.

Pater noster etc.

V. Et ne nos inducas in tentationem etc.

V. Salvum (salvam) fac servum tuum (ancillam tuam.)

R. Deus meus, sperantem in te.

V. Mitte ei, Domine, auxilium de sancto.

R. Et de Sion tuere eum (eam).

V. Nihil proficiat inimicus in eo (ea).

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

V. Domine, exaudi orationem meam, etc.

V. Dominus vobiscum, etc.

Oremus. Suscipiat te Christus in numero fidelium suorum; et nos, licet indigni, te suscipimus in orationibus nostris. Concedat tibi Deus per Unigenitum suum, mediatorem Dei et hominum, tempus bene vivendi, locum bene agendi, constantiam bene perseverandi, et ad aeternae vitae hereditatem feliciter perveniendi; et sicut nos hodie fraterna caritas spiritualiter iungit in terris, ita divina pietas, quae dilectionis est auctrix et amatrix, nos cum fidelibus

suis coniungere dignetur in coelis. Per eundem christum Dominum nostrum.

R. Amen.

V. Adiutorium nostrum in nomine Domini etc.

V. Sit nomen Domini benedictum etc.

V. Domine, exaudi orationem meam, etc

V. Dominus vobiscum etc.

Oremus. Aeterne Pater et omnipotens Deus, qui Unigenitum tuum vestem nostrae mortalitatis induere voluisti; obsecramus immensam tuae largitatis bene†dictionem in hoc genus effluere vestimenti, quod sancti Patres ad innocentiae et humilitatis iudicium a renuntiantibus saeculo gestari sanxerunt, et sic ipsum bene†dicere digneris, ut quicumque eo usus fuerit, induere mereatur ipsum Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

R. Amen.

Oremus. Suppliciter te, Domine, rogamus, ut super hunc habitum servo tuo (famulae tuae) imponendum, bene†dictio tua benigna descendat, ut sit bene†dictus, atque divina virtute procul pellantur hostium nostrorum visibilium et invisibilium tela nequissima.

R. Amen.

Aspergat habitum aqua benedicta, et imponens ei dicat:

Accipe, vir devote (mulier devota), hunc habitum benedictum, precans sanctissimam Virginem, ut eius meritis illum perferas sine macula, et ab omni adversitate defendat, atque ad vitam perducatur aeternam.

R. Amen.

Adesto, Domine, supplicationibus nostris, et hunc famulum tuum, quem (hanc famulam tuam, quam) nostrae sacrae Religioni (vel sacrae Religioni Carmelitarum) sociamus, perpetua tribue firmitate corroborari, ut perseveranti proposito, in omni sanctitate tibi valeat famulari.

Protege, Domine, famulum tuum (famulam tuam) subsidiis pacis, et beatæ Mariæ semper Virginis patrociniiis confidentem a cunctis hostibus redde securum (securam).

Benedicat te Conditor coeli et terræ, Deus omnipotens, qui te eligere dignatus est ad beatissimæ Virginis Mariæ de monte Carmelo societatem et confraternitatem quam precamur, ut in hora obitus tui conterat caput serpentis, qui tibi est adversarius, et tandem tamquam victor palmam et coronam sempiternæ heredi-

tatis consequaris. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Deinde aspergat confratrem vel consororem aqua benedicta, et subiungat :

Ego auctoritate, qua fungor, et mihi concessa, recipio te ad confraternitatem nostrae sacrae Religionis (vel sacrae Religionis Carmelitarum) et investio, ac participem te facio omnium bonorum spiritualium eiusdem Ordinis. In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti. Amen.

II. Si plures simul sint recipiendi.

Suscepimus, etc. (*ut supra*)

VV. et RR. *ponantur in plurali numero, ubi opus est.*

Oremus. Suscipiat vos Christus etc. (*ut supra* [pag. 132] *mutato numero*).

Singulis confratribus vel consororibus suum cuilibet imponens habitum, dicat cuilibet:

Accipe vir etc. (*ut supra* [pag. 134] *reliqua ponantur in numero plurali*).

Ego auctoritate, qua fungor et mihi concessa, recipio vos etc. (*ut supra*).

His expletis describatur confratris nomen in codice confraternitatis, et paucis, sed efficacio-

ribus verbis eum 'adhortetur ad caute, pie, sancteque vivendum, ne Deiparam offendat, quam in posterum peculiari devotionis obsequio et affectu colere, ac veluti singularem ac dulcissimam matrem prosequi fas erit.

Po slovensky.

Prijmi, muž bohabojný (žena bohabojná); (keď viac údov pristupuje: prijmite, mužovia bohabojní — ženy bohabojnë, alebo osoby bohabojnë), posvätené rúcho toto, a pros(te) najsvätejšiu Pannu, aby si(ste) ho pre zásluhy jej nosil(a, li) bez poškvrny, a aby ťa (vás) chránilo od všetkého protivenstva a priviedlo k životu večnému.

Odp. Amen.

Prispej, Pane, prosbám naším, a tohoto služobníka Svojho (služobnicu Svoju, alebo v množnom počte: služobníkov Svojich, služobnice Svoje), ktorého(rú, rých) do nášho Bratstva Škapuliarskeho prijímame, ráč posilniť a upevniť, aby pevným úmyslom, vo všetkej dokonalosti mohol(a, li) Tebe slúžiť.

Ochraňuj, Pane, služobníka Svojho (služobnicu Svoju, služobníkov Svojich) v pokoji, a

pre dôveru v orodovaní Panny Marie popraj bezpečnosť proti všetkým nepriateľom.

Požehnaj † Ťa (vás) Stvoriteľ neba a zeme, Boh všemohúci, ktorý Ťa (vás) ráčil vyvoliť do Spolku a Bratstva preblahoslavenej Panny Marie Karmelskej, a prosím ju, aby v hodinu smrti tvojej (vašej) pošliapala hlavu hada pekelného, protivníka tvojho (vášho), žeby si (ste) niekedy dostal (la, li) víťaznú ratolesť a korunu večného dedičstva.

Odp. Amen.

(Pokropí brata, alebo sestru svätenou vodou a dodá):

Ja však mocou mne udelenou a mocou úradu môjho prijímam a uvádzam Ťa (vás) do Bratstva rehole Karmelskej, a činím Ťa (vás) účastným (nými) všetkých duchovných zásluh tej rehole.

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen.

II.

Nariadenie pápežské

ohľadom žehnaní medailonových sv. Škapuliarov, ktoré možno nosiť namiesto tkaných Škapuliarov.

Ad supremam hanc Congregationem Sancti Officii sequentia exhibita sunt dubia pro opportuna solutione; nimirum:

I. Utrum sacerdos, pollens facultate Scapularia imponendi, possit unico signo crucis pro unoquoque Scapulari benedicere publice omnia SS. Numismata, quae habent fideles in ecclesia, vel in quodam conventu, quin haec Numismata videantur, nec in individuo cognoscantur?

II. Utrum benedictio impertiri possit SS. Numismatibus pro personis iam non adscriptis Scapularibus per impositionem, sed postea, vel serius, adscribendis; quae Numismata gauderent favoribus Scapularium, tempore, quo personae erunt adscriptae per regularem impositionem? Vel estne necessarium, personas iam Scapularibus adscriptas esse antequam SS. Numismate pro ipsis efficaciter benedici possint?

III. Utrum benedici possint Numismata multa, quae distribuenda sunt quibuscumque personis, quarum aliae iam Scapularibus adscriptae;

et in hoc casu, Numismata, saltem personis iam Scapularibus adscriptis data, eruntne benedicta?

Emmi, ac Rmi. Patres una mecum Generales Inquisitores, in solito conventu habito feria IV. die 4. Junii 1913, dixerunt: ad I. affirmative; ad II. affirmative ad primam partem, negative ad secundam; ad III. provisum in II.

Et SSmus D. N. D. Pius div. prov. Pp. X. in audientia R. P. D. Adessori supremæ huius Congreg., feria V. die 5. eodem mense eodemque anno impertita Emmorum Patrum resolutiones benigne approbavit, et hoc Decretum desuper expediri iussit. Contrariis quibuscunque non obstantibus.

M. Card. Rampolla,
D. Archiep. Seleuciens Ads. S. O.

Poznámka :

Poznamenat' treba, že Sv. otec Pius X. dovolil nosiť miesto Škapuliara kovový agnusok, ktorý má vyobrazovať na jednej strane B. Srdce P. Ježiša, na druhej strane Karmelitánsku P-Mariu.

FORMULA

benedicendi et imponendi scapulare

B. M. V. DE MONTE CARMELO

ab omnibus adhibenda sacerdotibus facultatem habentibus adscribendi Christifideles Confraternitati ejusdem Scapularis.

V. Ostende nobis Domine misericordiam tuam.

R. Et salutare tuum da nobis.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.
Oremus.

Domine Jesu Christe, humani generis Salvator, hunc habitum quem propter tuum tuaeque Genitricis Virginis Mariae de Monte Carmelo amorem servus tuus devote est delaturus, dextera tua sanctifica, ut eadem Genitrice tua intercedente, ab hoste maligno defensus in tua gratia usque ad mortem perseveret: Qui vivis. Deinde aspergat aqua benedicta habitum et postea ipsum imponat dicens :

Accipe hunc habitum benedictum precans sanctissimam Virginem, ut ejus meritis illum perferas sine macula, et te ab omni adversi-

tate defendat atque ad vitam perducatur aeternam. Amen.

Deinde dicat :

Ego, ex potestate mihi concessa, recipio te ad participationem omnium bonorum spiritualium, quae cooperante misericordia Jesu Christi, a Religiosis de Monte Carmelo peraguntur. In nomine Patris † et Filii et Spiritus Sancti Amen.

Bene † dicat te Conditor coeli et terrae Deus omnipotens, qui te cooptare dignatus est in confraternitatem beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo, quam exoramus, ut in hora obitus tui, conterat caput serpentis antiqui; atque palmam et coronam sempiternam hereditatis tandem consequaris. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Aspergat aqua benedicta.

(L. † S). A. Card. Bianchi S. R. C. Praefectus.

Ex Decret. S. R. C. diei 24. Julii 1888.

Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

DECRETUM

approbans breviorē formulam benedicendi etc. supra relatum.

Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a Sanctissimo Domino nostro Leone PP.

XIII. tributis, ad Instantiam plurium sacerdotum, praesertim Congregationis SS. Redemptoris, suprascriptam breviorē formulam benedictionis et impositionis Sca-
pularis beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo a
sacerdotibus adhibendam, qui facultate gaudent adscri-
bendi Fideles Confraternitati ejusdem Deiparae sub
enuntiato titulo, a Reverendissimo Assessore ipsius
Sacrae Congregationis revisam, approbavit. Contrariis
non obstantibus quibuscumque. Die 24. Julii 1888.

(L. S.) A. Card. Bianchi S. R. C. Praefectus.
Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

I m p r i m a t u r.

Ratisbonae, die 19. Martii 1889.

G. Erlenborn, Vicar. in Spirit. Gener.

Tlačové chyby :

Na str. 59. v 10. riadku od spodu
miesto „značila“ má byť **„zničila.“**

Na str. 66. 2. riadok od spodu
má znieť: „ . . . so Synom svojím nás smer,
Synovi svojmu nás porúčaj, k Synovi
svojmu . “

Na str. 79. v 5. riadku od spodu
miesto ľudm“ má byť **„ľuďom“.**
